

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 26 ■ мај 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК



Омладинско-културни
центар на Златибору
готов до Нове године

Страна 6



Млекара у Кривој Реци
у јуну почиње са радом

Страна 14



Стране 7, 8, 9, 10 и 11

Свесрпском мобом
и протестима настављена
борба за гондолу

ТЕМА БРОЈА

ЛУБИЛЕЈ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ДИМИТРИЈЕ ТУЦОВИЋ” У ЧАЈЕТИНИ



Стране 2, 3, 4 и 5

Светионик знања обележава 130 година


ZLATIBORSKI KONACI
HOTELS-RESIDENCES-APARTMENTS
★ ★ ★ ★ ★
031 848 600; 848 700; 063/57 57 00
www.zlatiborskikonaci.com


DINO Adventure PARK
www.dinopark.rs

 *Златибор*
www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Општина Чајетина побољшава услове за образовање деце

Поводом обележавања 130 година постојања ОШ «Димитрије Туцовић», честитајући овој школи тај вредан јубилеј и указујући на њен изузетан значај у просвети и култури овог краја, председник општине Чајетина Милан Стаматовић напомиње да локална самоуправа годинама значајна средства улаже у побољшање услова за образовање деце.

“Редовна су улагања у школе и реконструкције школских објеката, нове садржаје, разне програме, културна и спортска дешавања. Пратимо потребе и у договору с директорима школа планирамо средства с циљем да све школе, како сеоске тако и ове у Чајетини и на

Црном Гором под називом “Подршка инклузивном образовању и обука за свакодневни живот деце и омладине са сметњама у развоју у Србији и Црној Гори”.

Тренутно, у овој школи су у току радови на пресвлачењу асфалтом школског дворишта у Чајетини и уређење паркинга простора. До краја године планирана је и израда пројектне документације за реконструкцију и проширење ђачке кухиње у

међународне развојне помоћи, финансијских и нефинансијских донација и кредита, као и из буџета Републике Србије и буџета локалне самоуправе. Општина је за пројектну документацију већ издвојила 490.000 динара, а након спровођења тог пројекта школа у Шљивовици биће у потпуности реновирана. У плану је да се уради топлотна изолација, грејање, измештање кухиње и низ других активности предвиђених пројектом”.



Милан Стаматовић:
Редовна су улагања у школе и реконструкције школских објеката, пратимо потребе и у договору с директорима школа планирамо средства с циљем да све буду у једнако добром стању

Златибору, буду у једнако добром стању. Такав приступ омогућио је да добри услови за ђачке буду обезбеђени у свим селима, где се, уз то, готово сваке друге године отвори по један вртић, што касније обезбеђује и повећање броја деце у школама”, напомиње за «Златиборске вести» Милан Стаматовић.

Кад је реч о улагањима у чајетинску школу која обележава 130 година рада, у периоду од 2007. до 2017. године општина Чајетина је ОШ «Димитрије Туцовић» за покриће редовног пословања као и за инвестиције определила укупна средства у износу од око 111 милиона динара. Од важнијих улагања ту је изградња физкултурне сале на Златибору, за шта је локална самоуправа издвојила 17 милиона динара, а у замену кровне конструкције на физкултурној сали у Чајетини те замену плочица у ђачким кухињама у Чајетини и на Златибору уложено је око 2,5 милиона динара. Израда документације за најважније пројекте те школе (сала на Златибору, адаптација и санација школе у Чајетини) коштала је општину 1,9 милиона, а набавка школске опреме 2,7 милиона динара. Локална самоуправа је буџетом за 2017. определила средства у износу од 1,3 милиона динара којим је омогућила учешће школе у пројекту прекограничне сарадње са

Чајетини, којом се планира адаптација приземља за Дневни боравак за децу са посебним потребама “Зрачак” као и доградња мокрочвора. Планирана је и набавка фонолабораторије за школу на Златибору за учење страних језика, за коју је определено 750.000 динара. Очекивања су да ће се определити средства од Канцеларије за јавна улагања, којим ће се у потпуности реконструисати објекат школе у Чајетини. А захваљујући сарадњи са локалном самоуправом, у овој години у школи очекују и наставак радова на физкултурној сали на Златибору.

Уз улагања у ову установу, како додаје председник Стаматовић, било је и низ радова на другим школским објектима:

“Последњих година у школама смо обновили готово све системе за грејање. За школу у Шљивовици у 2014. години издвојили смо 1,5 милиона динара за набавку новог котла, адаптацију мокрих чворова и уређење дворишта. Ових дана је за њу одобрен пројекат за санацију и унапређење објеката јавне намене у јавној својини у сектору образовања, здравства и социјалне заштите, за који ће финансијска средства у вредности од 27 милиона динара бити обезбеђена преко Канцеларије за управљање јавним улагањима из средстава

Председник општине додаје да је локална самоуправа у прошлој и претпрошлој години у школама “Миљивоје Боровић” у Мачкату и у Кривој Реци такође уложила средства у износу од 1,5 милиона динара за промену котла као и за адаптацију остава за огрев. У овој години предвиђена је изградња физкултурне сале у Мачкату, за шта је општина Чајетина планирала 1,4 милиона динара.

Кад је реч о ОШ «Саво Јовановић Сирогојно» из Сирогојна, већ је општинским средствима у протекле три године овде значајно урађено. Током 2014. за фасаду у матичној школи и поправку крова у трпезарији уложено је 1,1 милион динара, претпрошле је направљен кров на школи у Жељинама и реконструисана електроинсталација у школи у Сирогојну, а у 2016. години постављена је термоизолација у издвојеном одељењу у Љубишу, поправљена надстрешница у Рожанству, те изграђена асфалтна плоча за спортске терене код школе у Сирогојну (вредност тог посла је 1,6 милиона динара). Најважнија планирана инвестиција за ову годину овде је санација дела крова на школи у Љубишу, за коју (с израдом пројектне документације за санацију комплетне школе) ваља укупно издвојити 1,6 милиона динара.



Светионик знања обележава 130 година постојања

Основна школа „Димитрије Туцовић“ остварује све боље резултате на свим нивоима

Велики јубилеј Основне школе „Димитрије Туцовић“ из Чајетине, која ове године прославља 130 година рада и постојања, обележен је различитим активностима. У оквиру прославе јубилеја у Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ одржана је презентација рада школе и додељене награде ученицима који су у току школске 2016./2017. године на свим нивоима такмичења освојили запажене резултате.

Након осврта на резултате досадашњег рада школе, награде и дипломе најуспешнијим ученицима уручила је директорка Милка Васиљевић. Она је том приликом рекла да је веома задовољна и поносна на њихов успех, а посебно на ученике који су се пласирали на републичка такмичења. Осталим ђацима је поручила да се са таквим жаром боре за знање и пожелела им да доживе велики успех у свом школовању.

**Некад једна,
сад 23 дипломе**

„Када сам, давно, дошла да будем директор школе, прву годину памтим по томе што сам поделила само једну диплому са окружног такмичења. Сада их је 23, а чак 18 ученика се пласирало на републичка такмичења, што је тада било незамисливо за нас. Јако ми је драго што идемо узлазном линијом. Морам да нагласим да сам посебно поносна на успехе који су остварени на спортским такмичењима, као и на једну награду која има међународни карактер. Наиме, ученица шестог разреда Алиса Пљеваљић награђена је у Москви за ликовни рад“, са поносом је



Фото Никић

”

У јубиларној 130. години постојања школе 85 ученика је освојило око 150 награда: на општинским такмичењима 120, на окружним 23, републичких 6, а пласман на републичка такмичења остварило је 18 ученика”, навела је директорка школе Милка Васиљевић и уручила награде најбољим

истакла директорка и додала да је ова година била посебно успешна. У јубиларној 130. години 85 ученика је освојило око 150 награда: на општинским такмичењима 120, на окружним 23, републичких (спорт и ликовна култура) 6, а пласман на републичка такмичења остварило је 18 ученика.

Међу ученицима који су освојили запажена места на општинским и окружним такмичењима, као и за пласман на републичко такмичење је ученик осмог разреда Лазар Радојевић из Чајетине. Кључ успеха, објашњава Радојевић, је стални рад са наставницима и редовно учење.

**Никола блистао у знању
и на екскурзији**

Сјајне резултате на бројним такмичењима постигао је и Никола Митровић са Златибора. Посебно се може похвалити освојеним првим местом на окружном такмичењу из српског језика и језичке културе које је одржано 9. априла, у време када су осмаци из чајетинске школе били на екскурзији у Новом Саду. Николи је омогућено да ради тест у ОШ „Светозар Марковић Тоза“. Успео је да на прави начин представи своју школу. Освојио је максималних 20 бодова и тако остварио најбољи резултат међу ученицима осмог разреда, па су уследиле честитке и од директора поменуте новосадске школе. Међу ученицима који су из више предмета стекли пласман на републичко такмичење су и Теодора Жунић и Александар Вученовић.

Драгана Росић



Фото Никић

Прослава спојила бивше и садашње наставнике

Прослава јубилеја, започета представљањем рада ОШ "Димитрије Туцовић" и доделом награда најбољим ученицима, настављена је свечаном седницом на којој су се запослени школе дружили са колегама који су након дугогодишњег рада у просвети заслужено отишли у пензију.

Та свечана седница наставничког већа окупила је садашње и бивше запослене из ОШ „Димитрије Туцовић“, који су у пријатном дружењу разменили своја искуства у раду са децом. Одговорно и захтевно било је учити ђаке и некад и сад. Међу присутнима био је и Вукосав Вуле Радмиловић који се подсетио на дане када је био ученик, али и наставник у овој школи.

„Ја сам прво предавао физичко и музичко васпитање а затим сам



Вуле Радмиловић био и ученик, учитељ и наставник у школи, учитељица Милуша Удовичић цео радник век провела у њој

математику, јер сам уз рад ванредно студирао на Вишој педагошкој школи и завршио за наставника математике. Према томе, у овој школи сам био и ученик, и учитељ и наставник. Колективу Школе желим све најбоље у будућем раду, и да оствари још боље резултате“, казао је Радмиловић.

Свој радни век у овој школи провела је и учитељица Милуша Удовичић која се пензионисала



2014. године. „Године 1978. почела сам да радим у издвојеном одељењу у Стублу. Године 1985. прешла сам у Алин Поток, а од 1989. па све док нисам отишла у пензију радила сам на Златибору као наставник разредне наставе. Веома ми је драго што су ме позвали на прославу 130 година ове школе, јер сам цео свој радни век, уствари, и провела у тој школи“, поносно каже Милуша.

Директорка школе Милка Васиљевић овом приликом уручила је награде и захвалнице запосленим. Након тога су положени венци на спомен-бисте Димитрију Туцовићу и Саву Јовановићу Сирогојну.

Потом је уследила централна приредба коју са посебном пажњом припремили ученици школе уз свесрдну помоћ својих наставника и учитеља. У оквиру обележавања 130. рођендана школе биће објављена књига „130 година рада Основне школе 'Димитрије Туцовић'“ ауторке Јагоде Јеремић. Истовремено ће бити уприличена изложба радова ученика који су своју креативност показали на часовима ликовне културе и ликовне секције. У години јубилеја изаћи ће и школски лист „Јубиларац“.

Д. Росић



Фото Никић

Преданим еколошким радом до статуса Еко-школе

У договору са локалном самоуправом, која редовно излази у сусрет свим захтевима школе, ускоро ће се извршити реконструкција школске сале и кухиње

Основна школа „Димитрије Туцовић“ Чајетина основана је 1887. године. Једно време носи име Сава Јовановића Сирогојна, а од 1974. име Димитрија Туцовића. Као дан школе обележава се 13. мај, дан Туцовићевог рођења.

Установа има дугу традицију у образовању и васпитању, а тежећи да прати савремене трендове у образовном процесу, активно учествује у пројектним активностима, конкурсима, семинарима, смотрема. Настава се одвија у две смене у четири школска објекта: Чајетина, Златибор, Јабланица и Голово.

Препознатљива је по статусу „Еко школе“, стеченом преданим еколошким радом. У сарадњи са локалном заједницом и свима онима који препознају труд и залагање ученика, наставног и ваннаставног особља, са жељом да школа и средина у којој живе блистају, од 2013. године бави се енергијом, правилним управљањем отпадом и биодиверзитетом. Школа је носилац титуле „Бронзана еко школа“.

Добар глас далеко се чује. Управљачи Националног парка „Тара“ препознали су тај изузетан школски рад. Зато се у школи реализује пројекат „Златиборе питај Тару“, а низ корака ОШ „Димитрије Туцовић“ довео ју је до статуса „Амбасадора Националног парка Тара“.

Школа је већ две године укључена у међународни програм „Читалићи“, а њени ученици остварили су запажене резултате. У овој школи се тренутно реализује пројекат који ће побољшати инклузивно образовање. У питању је прекогранична сарадња са организацијама из Пљеваља, у којој су циљна група деца и млади са сметњама у развоју. До сада је

реализован низ активности: обука волонтера и обука наставника. Најважније је то што ће бити оформљен Центар са асистивним технологијама, који ће олакшати свакодневне вештине деци са сметњама у развоју, њиховим родитељима и наставницима.

Како би ученици исказали своје креативне идеје организован је велики број ваннаставних активности у секцијама: драмска, литерарна, рецитаторска, фото, француска, енглеска, математичка, ликовна, скијашка, пливачка, еколошка и многе друге.

Последњих година доста се радило на побољшању услова рада. Школа је технички добро опремљена, а иде се ка томе да свака учионица има пројектор и компјутер. Старајући се о безбедности ученика обележено је двориште школе, постављена хоризонтал-



Фото Никић

на и вертикална сигнализација и урађен видео надзор.

Што се тиче планова, директорка Милка Васиљевић каже да ће се, у договору са локалном самоуправом која редовно излази у сусрет свим њиховим захтевима, у скорије време извршити рекон-

струкција школске сале и кухиње. У приземљу кухиње планира се отварање Дневног центра за децу са сметњама у развоју, чији простор се тренутно налази у школском објекту. Школа је ушла у међународни пројекат „Поддршка инклузивном образовању и обуци за свакодневни живот деце и младих са сметњама у развоју“ у оквиру кога је планирана набавка опреме (асистивне технологије) у вредности од 25.000 евра.

У току ове школске године урађен је пројекат за адаптацију матичне школе, за шта се за средства конкурисало код Канцеларије за јавна улагања. Своје пројекте ОШ „Димитрије Туцовић“ доставила је и Министарству просвете и ЈУП (Јединици за управљање пројектима) како би завршили физкултурну салу на Златибору. **Д. Росић**



Сећање на Димитрија Туцовића на Врапчем брду

Димитрије Туцовић рођен је 13. маја 1881. у златиборском селу Гостиљу. Био је истакнути теоретичар и вођа социјалистичког покрета у Краљевини Србији, оснивач Српске социјалдемократске партије, новинар и уредник „Радничких новина“ и „Борбе“. Погинуо је 20. новембра 1914. године у Колубарској бици против аустроугарске војске на Врапчем брду у близини Лазаревца.

Одајући част великану, педесетак чланова Удружења пензионера општине Чајетина, на датум његовог рођења 13. мај, посетило је место његовог страдања.

Након полагања венаца подсетили су се на лик и дело овог великана и једне од најзначајнијих историјских личности 20. века. „Од ове групе која је посетила Врапче брдо половина су родом из Гостиља. На месту страдања нашег земљака одали смо му почаст поносни на све оно што је наш Димитрије урадио за своју отаџбину“, рекла је Вера Млађеновић, чланица Удружења пензионера општине Чајетина. Посмртни остаци Димитрија Туцовића сахрањени су у Алеји великана у Београду. **Д. Р.**



Омладинско-културни центар на Златибору готов до Нове године

„Желим да истакнем велику захвалност Министарству трговине и туризма које је и ове године определило средства за овај омладинско-културни центар, и то у износу од 25 милиона динара за другу фазу радова, што уз прошлогодишњих 20 милиона чини 45 милиона динара, док је остатак средстава обезбедила општина Чајетина из свог буџета”, каже Арсен Ђурић

Изградња Омладинско-културног центра на Златибору, значајног вишенаменског објекта који се подиже поред здања Туристичке организације Златибор, реализује се заједничким средствима Министарства за туризам и општине Чајетина.

Радови су почели септембра прошле године и већ се завршава прва фаза градње. Овај мултифункционални објекат имаће 1.800 квадрата, а располагаће салом за биоскопске пројекције и позоришне представе, галеријом, библиотеком и другим просторима за различите омладинске и културне садржаје.

Вредност целог пројекта је око 130 милиона динара. Прва фаза је коштала око 53 милиона, од чега је Министарство туризма издвојило 20 милиона док је преостало обезбедила локална самоуправа.

Арсен Ђурић, заменик председника општине Чајетина, каже да радови за сада иду планираном динамиком и да се нада да ће бар један већи део омладинско-културног центра бити у функцији већ од Нове године. Прва фаза радова се уп-



”

Арсен Ђурић: Сасвим сам сигуран да ће овај објекат бити једна нова понуда која је недостајала Златибору, и то у смислу квалитетне организације разних културних дешавања

раво ових дана приводи крају и почиње друга.

„Тендер за другу фазу предвиђених послова, која подразумева занатске, фасадерске и комплетно све унутрашње радове, отворили смо 3. маја. Тако да су ти радови почели крајем маја и до Нове године би тре-

бало да буду завршени. До тада ћемо имати завршен објекат омладинско-културног центра на Златибору”, најављује Арсен Ђурић.

Омладинско-културни центар је велико здање на одличној локацији, са низом просторија. Поред биоскопске и позориш-

не сале, галерије и библиотеке које су недостајале туристичкој и културној понуди Златибора, овде ће бити и неколико канцеларија за разна омладинска удружења, али и за поједине службе локалне самоуправе.

„Оно што желим да истакнем је једна велика захвалност према Министарству трговине и туризма. Оно је и ове године определило средства за овај омладинско-културни центар, и то у износу од 25 милиона динара за другу фазу радова, што уз прошлогодишњих 20 милиона чини 45 милиона динара, док је остатак средстава обезбедила општина Чајетина из свог буџета. Сасвим сам сигуран да ће овај објекат бити једна нова понуда која је недостајала Златибору, и то у смислу квалитетне организације разних културних дешавања”, каже Ђурић.

Омладинско-културни центар на Златибору, по Ђурићевим речима, допринеће и побољшању туристичке понуде целог Златибора, јер за садржајан боравак великог броја гостију ваља обезбедити одговарајуће програме и савремене просторе.

Нада Целебић

Свесрпском мобом и протестима настављена борба за гондолу

„Јавно је речено на медијима да председник општине хоће да гради гондолу на туђој земљи. Да ли је за њих Србија туђа земља?“, питао се са говорнице Милан Стаматовић пред великим бројем окупљених грађана на првомајској „Свесрпској народној моби“

Упорна борба руководства општине Чајетина за градњу панорамске гондоле настављена је и током месеца маја. Низом дешавања, активности, предузимањем свих потребних послова и сталним указивањем на значај тог пројекта не само за ову локалну самоуправу већ и за туризам Србије. Но неразумевање државе и даље отежава почетак радова на изградњи.

Подсећамо да је СО Чајетина још 2010. године донела одлуку о изградњи гондоле, потом издвојила из буџета потребна новчана средства, набавила опрему и изабрала најповољнијег извођача радова, али радови званично никако да крену. Милан Стаматовић, председник општине Чајетина, говорио је да је највећи проблем неразумевање државе и надлежних институција које и даље „тврде пазар“ и неће да издају потребну грађевинску дозволу, како би деценијски пројекат ове општине био реализован. А све се врти око тога чије је 2.213 хектара најбоље златиборске земље – да ли је она државна или ју је та иста држава, без законских основа, поклонила приватним лицима.

„Већ 10 година покушавамо да пробудимо српску јавност, да упозоримо државне институције да не раде свој посао како треба“, каже Милан Стаматовић, и додаје: „То се овде најбоље види на примеру приватизације „Златибортуриста“. Упозоравали смо на то неколико година уназад, да су украли језеро од народа. Али, касније, спречили смо по-



кушај да се украде 2. 213 хектара земљишта.“

Све што је било до њих представници општине Чајетина су урадили да обезбеде дозволу за гондолу, односно да буду решени имовинско-правни односи. Пошто одговора није било, решили су да народном мобом или кулуком, сами отпочну градњу своје „златне гондоле“. У фебруару ове године организована је прва моба, уз учешће неколико хиљада грађана Златибора, Србије и околних држава, који су својим рукама кренули са првим земљаним радовима за изградњу гондоле. Причало се и писало у медијима о овом догађају, а само два дана након тога стигло је решење републичког грађевинског инспектора, који је забранио градњу и наложио да се земљиште врати у

првобитно стање. Међутим, упорни и храбри Златиборци нису стали. Опет одласци у надлежна министарства, обећања разних државних счужбеника да ће све бити у реду и на крају – ништа.

А онда првог мајског дана нови одговор домаћина градитеља – опет велика моба на Златибору, овога пута „Свесрпска народна моба“. И конкретнији радови, с грађевинским машинама. Символично, на Празник рада, почело се са радовима који су потом настављени.

„Јавно је речено на медијима да председник општине хоће да гради гондолу на туђој земљи. Да ли је за њих Србија туђа земља?“ – питао се са говорнице Стаматовић пред великим бројем окупљених грађана, које је упознао са тренутном ситуацијом. Он је додао:

„Ништа се није променило сем замајавања од једног министарства до другог, од једне правосудне институције до друге, или до Геодетске управе, тако да очигледно они немају намеру да нам издају грађевинску дозволу. Њима је разлог познат, а ми питамо: шта је то? Да ли политичка дискриминација или је нешто друго у питању. Њиховом неодговорношћу и неразумевањем, нама је блокирано 10 милиона евра“.

Поред грађана из разних крајева Србије, пријатеља из братских општина који су и тог дана били присутни, представника разних синдиката, удружења и партија, подршка је стигла и из дијаспоре у Америци.

„Драго ми је што могу доћи овде из Њујорка, на ову прелепу планину, на ову слободну територију. Можда једину слободну територију у овој Србији“, рекао је представник Срба и расејању Миливоје Ђукановић испраћен аплаузима.

После мобе радови настављени

Након „Свесрпске народне мобе“ радови на изградњи златиборске гондоле настављени су. За само три дана ископано је 6 од 36 рупа за стубове, а по речима Бојане Божанић, директорке ЈП „Голд гондола Златибор“, са радовима се, иако још није добијена дозвола, наставља – до завршетка.

Истовремено, ради се и на мештању водоводне и електроинсталације на почетној станици гондоле. „За сада извођачи раде на ископима, а када то за-





►► вршимо, креће се са бетонским радовима. Ми смо као локална самоуправа ангажовали геодетску радњу и стручна лица, која помажу да читав овај посао буде изведен на најбољи начин, по правилима и у складу са техничком документацијом која нам је доступна, како би све ове послове урадили квалитетно", изјавила је Бојана Божанић.

Она очекује да ће у наредном периоду бити решени сви проблеми: са Министарством заштите животне средине везано за Студију о процени утицаја на животну средину, као и са Министарством грађевинарства и Управним судом везано за спорно земљиште.

„Ми овим нашим поступком само покушавамо да докажемо да је неопходно изградити ову гондолу, како због становника Златибора, тако и због људи који долазе из целе Србије. Желимо да заштитимо државну имовину и укажемо министарству

да они морају да раде свој посао, као што и ми желимо да радимо: да не опструишу, као што ни ми то не радимо ни у једном погледу, како према овој инвестицији, тако ни према било ком другом инвеститору на Златибору“, нагласила је Божанићева.

Очекују се и конкретни подаци на изградњи три станице, јер су, по речима директорке ЈП „Голд гондола Златибор“, делови већ стигли, а када буду завршени бетонски радови, уз надзор произвођача опреме француске фирме „Помагалски“ кренуће се са монтажом поменутих станица.

Подсетимо, имовинско правни односи једино још нису решени на делу земљишта које је у својини Републике Србије, а чији је држалац ПК „Златибор“, и то је спорни моменат за издавање грађевинске дозволе за градњу гондоле. За почетну и међустаницу општина Чајетина има сагласност Министарства финан-

сија да се може ући у посед на земљишту чији је власник држава Србија.

Златиборци на протесту у Београду да бране ресурсе Србије

Око 1.000 грађана из Западне Србије, углавном са Златибора, из Ужица и Чачка, али и Новосађана и Београђана, протествовало је 19. маја испред зграде Владе Србије тражећи одговор на питање зашто грађевинска дозвола још није добијена. Тог дана на писарницу Министарства грађевинарства председник општине Чајетина Милан Стаматовић предао је захтев за издавање грађевинске дозволе за гондолу по хитном поступку, а уз захтев предата је и комплетна документација.

„Ми овде не бијемо битку само за очување Златибора, ми овде бијемо битку за очување природних ресурса читаве Србије. Овде смо на овом примеру показали да хоћемо да радимо у интересу

државе Србије, али нам то неко не дозвољава“, поручио је Стаматовић окупљеним грађанима.

На писарницу Владе, Стаматовић је предао захтев премијеру за хитну смену министарке грађевинарства Зоране Михајловић и министарке правде Неле Кубуровић.

„Ми овде рушимо концепцију режиму о поклањању државне имовине странцима или својим страначким тајкунима, а ради се о огромним површинама пољопривредног земљишта. Јер ова наша гондола је само колатерална штета, у овом случају жели се државно земљиште пренети на приватна лица, без плаћања накнаде“, тврди Милан Стаматовић.

Он је додао да се нада да ће на овај начин пробудити целу Србију. Протестни скуп Златиборца подржао је лидер покрета „Двери“ Бошко Обрадовић са својим Чачанима, који је присутним поручио да је ово, после много времена, први долазак народа пред државне институције који са правом тражи да се Влада сети да је и Златибор део Републике Србије, те да има живота и ван Београда. На крају протеста Милан Стаматовић је поручио окупљеним грађанима да, уколико захтеви који су предати не буду решени у корист општине Чајетина, за Владу Републике Србије биће ово веома вруће лето.

Пред новинарима комплетна документација као одговор на неистине

После низа изречених јавних оптужби министарске грађевинарства Зоране Михајловић на рачун општине Чајетина и њеног председника Милана Ста-





▶▶ матовића, које су уредно преносили сви водећи београдски медији, Стаматовић је, кога та гласила гурају у медијску сенку, одговорио одржавањем своје прес конференције. Поводом, како је рекао, изношења неистина од стране министарке Зоране Михајловић о општини Чајетина и њему лично, као и великом броју инвеститора који улажу новац у развој Златибора. Стаматовић истиче да ово није први пут да га прозива Српска напредна странка и челни људи Владе, те да се до сада борио са тим. Међутим, како је истакао, овога пута изречене су невиђене оптужбе и неистине, прави медијски линч, без икаквих аргумената. „То да сам ја, као председник општине криминалац, да перем новац на Златибору, да сам осуђиван и да се води истрага против мене, и све те оптужбе да потекну из институције која треба да се бори за правду, ја сам то доживео као један медијски линч“, нагласио је први човек општине Чајетина и додао:

„Једино могу са ове конференције да поручим премијеру Вучићу да заштити све инвеститоре, да заштити општину Чајетина и мене лично од прогона Зоране Михајловић и њених приватних јединица, које овде харају, снимају и прате. Једино решење је да се Зорана Михајловић смени и то под хитно, ако премијер Вучић хоће да сачува част и углед оне институције где су вековима доношене историјске одлуке“, нагласио је Стаматовић и



присутним новинарима показао комплетну документацију, хронолошки поређану, као доказ како се, по његовим речима, врши притисак на једну малу локалну самоуправу.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић рекла је да је, што се општине Чајетина тиче, сва поднета документација комплетна и да се ради само

о ситницама које се могу допустити.

„Ја очекујем у наредном периоду, и то врло скоро, да ћемо ми усагласити сигурно ове ситнице, везане за пројектантске примедбе пројектантске и да ћемо успети да добијемо грађевинску дозволу и искористимо ово лепо време за градњу“, каже Бојана.

Коментаришући уредбу о про-



глашењу Парка природе Златибор, Стаматовић је истакао да се она не односи на парцеле ПК „Златибор“, „Златибортуриста“ и земљорадничких задруга, где је узурпирано државно земљиште, већ само на парцелама које се тичу Торника и гондоле. Он је мишљења да је то намерно смишљено како би општину Чајетина вратили у поновну процедуру.

Састанак у Министарству грађевинарства

Након протеста у Београду и конференција од стране министарке грађевинарства и председника општине Чајетина, на којима су пале тешке речи и оптужбе на рачун обе стране, представници чајетинске општине били су на састанку у Министарству грађевинарства. Примила их је државна секретарка Дамјановић, која их је, према њеним речима, упутила на оно што је потребно да се од документације достави, како би се већ једном добила грађевинска дозвола за изградњу гондоле.

Да ли је нађен компромис, да ли је већ једном разјашњено шта је то што општини Чајетина треба да би документација била комплетна остаје да се види у наредним данима. Потребно је извршити допуну, за коју Стаматовић тврди да је техничке природе и да су у питању ситнице.

„Све ово што смо јуче разговарали са стручним службама у министарству јесте у циљу отклања-



»» ња тих неких ситних техничких недостатака и то у форми – да ли је потребно решење или уверење, да ли је такса која је плаћена потписана у електронској форми, да ли је пројектант заборавио да стави један потпис, и то у елаборату који ми имамо, а министарка тврди да немамо. Значи, све су то неки процедурални пропусти који не утичу на издавање грађевинске дозволе“, објаснио је председник општине Чајетина.

Стаматовић напомиње да општина жели да буде кооперативна и да се до најситнијих детаља ти пропусти исправе, било да су у питању пропусти министарства или општине Чајетина. Ипак, на-



глашава, све то није разлог за опструкцију и притисак од стране министарке Михајловић на локалну самоуправу. Он истиче и да исправљање тих ситних грешака захтева време, што само додатно пролонгира издавање дозволе.

„Мислим да нема више ништа недефинисано, мислим да ћемо за 20 дана имати грађевинску дозволу за излазну станицу, а у неком периоду од месец дана можемо да прибавимо и комплетну документацију за целу трасу. На-

дам се да ћемо са стручним службама и службеницима у министарству који се баве струком, а не политиком, наћи решење“, рекао је Стаматовић.

Против Парка природе Златибор

На 12. седници СО Чајетина водила се расправа о проглашењу Парка природе Златибор, а скупштина је донела закључак у коме стоји да се СО Чајетина оштро противи проглашењу овог парка, што је јавно изнето на састанку са представницима Министарства пољопривреде и заштите животне средине.

Нада Џелебчић



В 92

ДРУГИ ПИШУ...

Здравко Чолић: Кад би Златибор имао гондолу, то би било сјајно

„Требало би наћи компромисно решење за гондолу, јер Златибор заслужује највише и најбоље“, изјавио је прослављени певач, додајући да би био поносан када би нека од панорамских путничких кабина на будућој „Голд гондоли“ била украшена његовим ликом

„Требало би наћи компромисно решење за гондолу, јер Златибор заслужује највише и најбоље“, изјавио је прослављени певач Здравко Чолић.

Чолић је новинарима казао да би био поносан када би нека од панорамских путничких кабина на будућој „Голд гондоли“ била украшена његовим ликом.

„Када би Златибор имао гондолу то

би било сјајно, јер је Златибор можда најбоља туристичка прича на овим нашим регионалним просторима. Ја волим Златибор, па ту долазим често, и кад нема концерта“, рекао је Чолић новинарима након Првوماјског концерта на препуном Краљевом тргу на Златибору.

Упитан за протесте на улицама градова Србије, Чолић је рекао да се „у политику никад није мешао и да га

то не занима“, док је за првوماјску радну акцију за изградњу панорамске „Голд гондоле“ на Златибору рекао да је добра.

„Људи се боре за неке своје циљеве и то је природно“, рекао је Чолић и додао да ту сви треба компромисно да делују, јер како каже, Златибор заслужује највише.

„А сад ко ће то решити и на какав начин то ћемо да видимо, зато су

људи изабрани, делегирани, да то решавају. Нећемо ми то решавати који се бавимо народом и који певамо људима“, рекао је Чолић.

Како каже, био би поносан уколико би „нека гондола била украшена његовим ликом“. „Уколико би то дали једном Златиборцу који воли Златибор, мени би то била част“, рекао је он.

(објавио В 92)



ДРУГИ ПИШУ...

Гондола и Златни град за милион туриста годишње

„Пројекат Златни град или Нови Златибор, који ће садржати спортске објекте и хотеле високе категорије, један је од планова које општина има како би унапредила понуду ове планине и привукла што више туриста”, изјавила Бојана Божанић за пословни портал „еКапија”

Грађевинска сезона и припреме за предстојећу летњу сезону на Златибору у пуном су јеку. Улагања у нове инфраструктурне пројекте и уређење туристичког места и локалитета на целој територији општине генеришу нове приватне инвестиције и повећање туристичког промета. Изградњом гондоле, али и развојем Златног града на међустаници поред Рибничког језера и инвестирањем у аквапарк и друге забавне садржаје, у општини Чајетина очекују да за 10 година достигну више од милион посетилаца на годишњем нивоу.

Последњих година Златибор бележи посету од око 300.000 гостију годишње, са више од 1.300.000 ноћења.

Изградња „Голд гондоле” на Златибору, која је почела у фебруару ове године, настављена је 1. маја. Радна акција је и овог пута била својеврсни протест локалне самоуправе што државни органи још нису решили спор око власништва земљишта са ПК „Златибором”, преко кога треба да прође део трасе гондоле, дуге девет километара. Уговор о изградњи гондоле чајетинска општина је потписала са конзорцијумом неколико компанија, који предводи предузеће „Јединство” из Ужица, каже за „еКапију” директорка јавног предузећа „Голд гондола Златибор” Бојана Божанић.

- Срце гондоле налазиће се на међустаници код Рибничког језера, где је планиран развој пројекта Златни град, док ће завршна станица гондоле бити на самом врху Торник, на 1.496 метара - објашњава Божанић.

Пројекат Златни град или Нови Златибор један је од планова које општина има, како би унапредила понуду ове планине и привукла што више туриста. Према речима Бојане Божанић, Златни град ће садржати спортске објекте и хотеле високе категорије.

- Идеја је да се у читавој зони, на више од 200 хектара, развија резиденцијални туризам, чије ће се уређење одвијати у складу са Мастер планом који је у припреми - каже Божанић.

Шеталиште, тржни и омладински центар...

Како би повећали број посета и у наредних десет година достигли планирану цифру, осим овог пројекта, најављују и уређење шеталишта, тржног центра са подним грејањем, измештање и градњу нове аутобуске станице, изградњу омладинског центра, уређење Рибничког језера...

Неки од ових пројеката већ су почели, а један од њих је изградња Омла-

диштва, Трговачке улице поред језера, а према најави Бојане Божанић, средства су опредељена и очекује се да радови буду завршени до 1. јула 2017.

- Општина ће изградити типске објекте, који ће бити постављени у улици и изнајмљивани корисницима. Шеталиште ће бити попложено бехатон плочама, различитих боја и облика. Испод плоча ће бити постављено и подно грејање, као што је случај на Краљевом тргу. У наредном периоду кренућемо са другом фазом реконструкције шеталишта, од хотела „Дунав” ка Тргу, уз уређење и попличавање тржног центра - објашњава наша саговорница.

Током ове грађевинске сезоне у плану је и уређење парка испод ресторана „Колиба код Милунке” на

делом из буцета и делом из донације. У току је поступак издавања грађевинске дозволе, с обзиром на то да је локација на парцели у државној својини, коју Влада треба да пренесе општини Чајетина ради изградње објекта јавне намене - каже Божанић.

Још једна новина на Златибору је и измештање аутобуске станице са садашње локације. Нова станица биће смештена на улазу на Златибор, преко пута хотела „Олимп”.

- Идејни пројекат је припремљен и тренутно се ради на уређењу приступних саобраћајница. Планирано је да, осим перонског простора, аутобуска станица поседује велики паркинг за аутомобиле и аутобусе. Постоји могућност да се станица изгради



динског културног центра, покренуто током 2016. Према речима наше саговорнице, зграда је саграђена, а у току је тендер за другу фазу радова, односно за уређење унутрашњости објекта. Омладински културни центар налази се уз зграду Туристичке организације Златибор и у потпуности би требало да буде завршен до краја 2017. године. Овај мултифункционални објекат имаће биоскоп са 225 места, позориште, галерију, библиотеку, неколико мањих сала и канцеларија које ће користити удружења са подручје општине Чајетина.

Прошле, 2016. године завршен је и пројекат уређења шеталишта и тржног центра на Златибору. У току је тендер за реконструкцију дела шета-

лиштва, ка локацији постројења за пречишћавање отпадних вода, чија би изградња требало да почне у јулу, а да буде завршена до краја сезоне. Ради се и на уређењу речног корита, изградњи саобраћајнице, уз пешачку и бицикличку стазу.

Дугорочни планови општине Чајетина подразумевају изградњу новог система за водоснабдевање становништва са Сушичког врела и Добро-селичке реке. На основу тога, Рибничко језеро ће постати туристичка атракција за пливаче и љубитеље спорта на води.

- Склопљен је уговор са словеначком фирмом „Hidro Engineering”, у конзорцијуму са фирмама „Јединство” и „Беохидро”, и обезбеђена су средства,

кроз јавно-приватно партнерство и општина припрема документацију у циљу реализације посла и завршетка станице у наредних годину дана - додаје Божанић.

Осим градње нових инфраструктурних објеката, општина подстиче и приватне инвеститоре да улажу у забавне садржаје и хотеле високе категорије. Један од таквих пројеката је и изградња апартманског хотела површине 10.000 метара квадратних, на земљишту од 59 ари, у центру Златибора. Према речима наше саговорнице, радови су почели крајем 2016. године, а инвеститор, „Тренд центар градња”, очекује да све буде завршено до краја ове сезоне.

(„еКапија” 4.5.2017.)

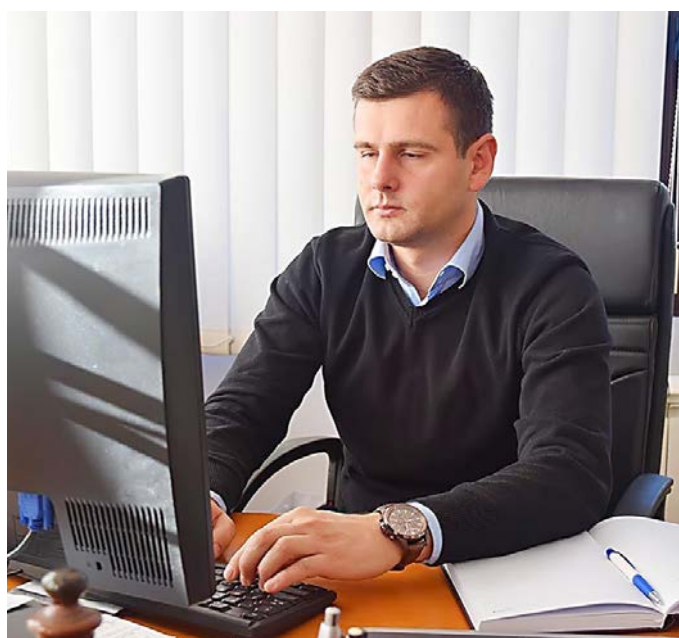


Рекордна посећеност Златибора за првомајске празнике

„Ако је судити по оваквом почетку летње туристичке сезоне, ова која је пред нама биће рекордна. За првомајске празнике Златибор је посетило више од 30.000 туриста, а на самом концерту Здравка Чолића на крцатом Краљевом тргу било их је и више”, каже директор ТО Златибор Владимир Живановић

Хотелски смештај на Златибору за време првомајских празника био је стопостотно попуњен, док је приватни забележио 85 одсто попуњености капацитета. Подаци говоре да је овде током та четири празнична дана боравило више од 18.000 туриста, а рачунајући излетнике који су нерадног 1. маја посетили ову планину долазећи с разних страна у колонама аутомобила, бележи се бројка од преко 30.000 гостију.

„Ако је судити по оваквом почетку летње туристичке сезоне, ова која је пред нама биће рекордна. За првомајске празнике Златибор је посетило више од 30.000 туриста, а на самом концерту Здравка Чолића на крцатом Краљевом тргу било их је и више. О томе уверљиво говоре снимци, фотографије, записи свуда објављени. Посебно нас радују утисци и коментари туриста – сви су одушевљени, носе лепе утиске. Не крију задовољство пре свега понудом, садржајима



Директор ТО Златибор Владимир Живановић

и оним позитивним искуством који су доживели на Златибору, што нас посебно радује”, рекао нам је Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

Рекордну посећеност забележила је и Стопића пећина, јер је у једном дану продато чак

1.000 улазница за њу. Сви ови подаци, по речима директора Туристичке организације Златибор, говоре да ће предстојећа летња сезона бити добра, а у прилог томе је отварање нових садржаја на Златибору, као и уређење нових туристичких

локалитета те разноврсно културно лето.

„Очекују нас напорна промоција и рад, пре свега у земљама у окружењу, такође и у градовима по Србији. Крећемо у кампању, серију промоција Златибора пред летњу туристичку сезону. На тим промоцијама ћемо све заинтересоване, а пре свега новинаре и туроператере, упознати са новим садржајима на Златибору и о ономе што их очекује у летњој сезони”, каже Живановић.

За лето ће дефинитивно бити отворен “Дино парк”, уређено још неколико бициклических и пешачких стаза, као и неколико нових видиковаца. „Све ово заиста разликује Златибор од других туристичких центара”, наглашава Живановић и додаје да туристи овде заиста имају шта да виде, да осете јединствене чари ове златне планине. А све више је љубитеља онога што Златибор нуди и зато се последњих година обарају рекорди у посећености.

Н. Целебић

Златибор у представљања кренуо од Подгорице

Одржавањем конференције за новинаре у ПР центру у Подгорици, Туристичка организација Златибор кренула је у промотивну кампању пред предстојећу летњу туристичку сезону. Ово је прва у низу презентација Златибора у земљама у окружењу, а наставак промотивне кампање очекује се у Босни и Херцеговини, Румунији, Македонији и другим земљама региона.

Представници црногорских медија и туристичких агенција имали су прилику да се упознају са летњом туристичком понудом Златибора, као и са новим садржајима који ће у наредном периоду значајно допринети развоју туризма и разноврсним могућностима одмора. Представници ТО Златибор медијима и потенцијалним туристима из Црне Горе представили су велике смештајне капацитете високих категорија на Златибору, уређене локалитете и излетишта, пешачке и бицикличке стазе, Авантура парк и упознали их са неким од најважнијих пројеката који ће унапредити квалитет боравка, као што су изградња тематског Дино парка, панорамске "Голд гондоле" која ће на атрактиван начин повезивати центар Златибора са Торником, Омладинско-културног центра...



Познато је да Туристичка организација Златибор велику пажњу посвећује представљању понуде у Црној Гори, јер гости из ове земље традиционално чине значајан проценат укупног броја туриста који посећују нашу дестинацију. Према статистичким подацима из претходне године, забележен је пораст броја посетилаца из Црне Горе, а овакав тренд очекује се и у наредној сезони.

Т. О. З.

Косово отета светиња

У Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ 16. маја је приказан документарни филм „Косово отета светиња“ ауторке Оксане Сазонове из Русије, уреднице "Њуз фронт Србија". Филм је посвећен покрајини Косово и Метохија, територији због које је пре 18 година НАТО извршио бомбардовање Југославије. У њему су комбиноване историјске чињенице и реалност, а анализиран је и наставак пројекта „Косово“ у новијој историји. Филм је овде први пут емитован у Србији.

„Разумем да су вама, као српском аудиторијуму, веома јасне ове чињенице и да ово није новост за вас. Због тога је филм направљен на два језика: српском и руском...“, рекла је на премијери ауторка филма Оксана Сазонова. Својом филмском сторијом „Косово отета светиња“ она је желела да прикаже реалност овог региона, животе људи и све оно са чиме се суочавају након рата и доласка свих врста миротвораца.

„Имала сам осећај да ако не видим Косово и Метохију једноставно немам морално право да радим на простору Бал-



Српска премијера документарног филма о Космету ауторке из Русије одржана у библиотеци у Чајетини



кана и Србије зато што је ово једна од најбољних тачака, али и битна чињеница садашње политике и садашњих дешавања“, прича Оксана.

О Космету су у филму гово-

рили Срби који живе на северу и у различитим енклавама, Срби који су свакодневно суочени са сложеним политичким процесима у којима се уништавају српске православне вредно-

сти и културна баштина. У току снимања филма, Оксана и њен колега, историчар и новинар Сергеј Белоус, били су ухапшени на Космету и депортовани у Београд, због чега је филм добио и други назив "Забрањен за снимање".

„То се десило због тога што нисмо имали такозване косовске визе које је непостојећа република увела за држављане Русије, Украјине и осталих земаља које је нису признале“, објашњава ауторка.

Филм је први пут приказан у Ростову на Дону 25 марта. На питање посетилаца: зашто је Чајетина одабрана за премијерно приказивање у Србији, Сазонова је рекла да је ова општина збримљена са више градова на Косову и да је често била домаћин деци из угрожене подручја КиМ.

Гошћу из Русије поздравио је у име општине Чајетина председник Милан Стаматовић, рекавши да су Руси вековни пријатељи наше земље и да је овај филм један од значајних корака учињених ка упознавању шире јавности са болном истином о Косову.

М.Р. Луковић

Млекара у Кривој Реци у јуну почиње са радом

У оквиру пројекта прекограничне сарадње под називом „Од млека са наших планина“, општина Чајетина добила је средства у износу од 170.000 евра за изградњу млекаре у Кривој Реци. Предвиђено је да млекара буде капацитета 3.000 литара млека, а производиће се сир и кајмак, и то искључиво од млека из златиборских села.

За почетак, млекара у Кривој Реци ће запошљавати три радника, који ће радити на откупу млека и преради, а лабораторија која већ ради бавиће се контролом квалитета



и исправности млека. Директор „Златиборског еко аграра“, привредног друштва које ће газдовати овим објектом, каже да се радови одвијају по планираној динамици.

„Већ крајем маја је монтирана опрема, за коју су потписани уговори. Најкасније у првим недељама јуна млекара ће почети са радом“, каже Владимир Бојовић, директор „Златиборског еко аграра“.

На млекури су у току грађевински радови, објекат је озидан и кровљен. Упоредо са тим пословима, ради се и на истраживању стања на терену: контактирају се будући кооперанти – газдинства од којих ће криворечка млекара откупљивати млеко. Истовремено, истражује се и тржиште, јер је намера да сир и кајмак, који ће се овде производити, буду пласи-



”

Владимир Бојовић: Сир и кајмак који ће се производити у нашој млекури биће у овој години искључиво доступни одређеним хотелима и ресторанима на Златибору, а неће бити могуће купити их у слободној продаји или у маркету. Ту желимо да дамо подршку нашим хотелијерима и угоститељским радницима, али и да их анимирамо да и они сами фаворизују произвођаче са територије наше општине

рани само по хотелима и ресторанима на територији чајетинске општине, а највише на Златибору.

„У вези сира и кајмака који ће се производити у нашој

млекури занимљиво је да ће у овој години бити искључиво доступни одређеним хотелима и ресторанима на Златибору, а неће бити могуће купити их у слободној про-

даји или у било ком маркету. Ту желимо, пре свега, да дамо подршку нашим хотелијерима и угоститељским радницима, али и да их анимирамо да, на неки начин, и они сами фаворизују произвођаче са територије наше општине“, истиче Бојовић.

По конкурентној цени, златиборским произвођачима млека биће понуђен откуп, како би били заштићени од других откупљивача који дају малу цену. Упитан да ли ће ова млекара бити конкуренција приватним млекурама у окружењу, Бојовић одговара да је тржиште веома велико и да конкуренцију види само у произвођачима са стране који, како каже, продају своје производе под златиборским именом, а да то заправо није истина. Истиче да је циљ овог пројекта заштита локалних произвођача и загарантована откупна цена млека.

Упоредо са млекуром, ради се и на реализацији постављања млекомата, и то на златиборској пијаци, где ће се моћи купити златиборско пастеризовано, али необрано млеко.

Н. Целебџић





Боровнице у Јабланици гаје Љубојевићи



„Старог засада имам око 350 садница, ове године би требало да свака да бар по килограм, килограм и по“, каже Жарко Љубојевић који намерава да уз помоћ „Еко аграра“ крене и у прераду боровница

Садња јагодичастог воћа већ одавно је ухватила маха по златиборским селима. Године уназад узгајају се малине, а од пре неколико година боровница је све присутнија. Ова воћка стигла је и до најудаљенијег села – Јабланице. Струка каже да је Златибор иначе погодан за ову врсту културе, због свог географског положаја, али и климе и чистог ваздуха.

Горица и Жарко Љубојевић са своје троје деце живе у Чајетини. Као и свака српска породица, боре се за опстанак и боље сутра. Он је запослен, али са минималним примањима, док му је супруга тренутно без посла. Деца расту, па су и потребе све веће. А пара нема док се нешто не ради. Зато су одлучили да подигну засад боровница у његовој родној Јабланици.

„Први засад боровнице посадио сам 2013. године у јесен, и то 500 садница на 25 ари. Наредне године имали смо непогоду



– град нам је уништио 150 садница и то тотално“, каже Жарко Љубојевић.

Исте године, након непогода, Љубојевићи су у јесен засадили нових 150 садница, а старе пресадили. Већи део се примио, док је један број садница скроз пропао.

„Старог засада имам око 350 садница, а ове године би требало да свака да бар по килограм,

килограм и по. Од самог старта смо имали проблеме. Прве године је био град, следеће поплава, а прошле године птице су нам однеле род. Ове године мраз нам је род преполовио, а саднице су нам пре тога биле врхунске“, прича Жарко.

Он планира да већ на јесен посади око 200 нових садница, а највећу наду полаже у “Злати-

борски еко аграр” када су у питању подстицајни програми, али и пласман. Каже да су улагања велика, али се ипак нада да ће се сав његов труд на крају исплатити. Ове године ће род предати, а за наредни период план је да, уз помоћ “Еко аграра”, крене са прерадом боровнице.

На 25 ари, колики им је засад, Љубојевићи немају потребу за додатном радном снагом. Цео посао биће обављен од стране чланова породице.

„Уз помоћ деце и баба и деде, требало би да нам друга радна снага није потребна. Али све зависи од рода – када буде већи, лако је наћи радну снагу“, додаје Горица Љубојевић.

Љубојевићи поручују будућим воћарима да је, поред пуно пара и рада, најбитнија љубав према пољопривреди и воћарству. Надају се да ће и остали, који имају своја имања, поћи њиховим стопама.

Нада Целебић

Хигијена уста и зуба веома је важна за најмлађе

Поводом обележавања Недеље здравља уста и зуба, Дом здравља Чајетина у сарадњи са Црвеним крстом за малишане предшколске установе „Радост“ организовао је едукативно предавање о важности очувања здравља уста и зуба. На ову тему говорила је др Милица Гавовић, стоматолог чајетинског Дома здравља, која је посетила и малишане осталих вртића на подручју општине. Она је на практичан начин показала како се правилно одржава хигијена уста и зуба те саветовала их да редовно долазе на преглед.

„Деца када се доведу први пут код зубара одради се преглед, погледа се стање саме усне дупље и зуба. Све се то евидентира, а потом се наставља сарадња са стоматологом. То је најбољи могући начин да се деца навикну на сам



амбијент и на особу у коју ће имати поверења“, каже Милица Гавовић.

Она додаје да мере заштите зуба треба спроводити током читавог живота почевши и пре ницања зуба, тј. током трудноће. Посебно зна-

чајна циљна група за превентивни рад су труднице и деца школског и предшколског узраста код којих се могу спровести скоро све мере заштите сталних и преосталих млечних зуба.

„Битно је да се зуби перу од три до пет минута. Исхрана треба да обилује воћем, поврћем, млечним производима и што мање слаткиша. Требало би да их избегавају због тога што се слаткиши лако лепе за гризне површине зуба и тешко их је одстранити“, истиче докторка Гавовић.

Ову активност подржала је локална самоуправа и Црвени крст Чајетина који су финансирани куповину четкица за зубе и јабука које симболизују здрав живот. Недеља здравља уста и зуба ове године обележена се под слоганом „Осмехни се здраво“.

Д. Росић



Вишња Смиљанић

Угоститељско-туристичка школа уписује 120 ђака

Постоји потреба за домом ученика који би ову, међу ђацима из наше и околних општина већ популарну школу, учинио још бројнијом.
– Послови на Златибору за куваре и конобаре

У школској 2017./2018. у средњој Угоститељско-туристичкој школи у Чајетини биће уписано 120 ученика, и то у четири одељења. Једно одељење је финансијски администратори, док су три из подручја угоститељство и туризам. Из ове области једно одељење је туристички техничар, друго кулинарски техничар, док је треће комбиновано – кувар и конобари.

Ученици који уписују средњу угоститељско- туристичку школу углавном су из чајетинских основних школа, а све већи број деце из окружења одлучује да се школује у Чајетини. Највећа потражња је за трећим степеном смер кувар, и то похађају углавном деца из других општина: Косјерића, Горњег Милановца, Прибоја, Пријепоља, Нове Вароши, Пожеге, Ариља, Ужица.

„Мислим да би био знатно већи број ученика уколико би и ова школа била са домом за ученике, као и многе друге школе. Ово би знатно повећало број ђа-

ка и помогло да школа има један стабилнији упис. Приметили смо да ови ученици који су са стране углавном уписују занимања кувар и конобар, а све су то изузетно добра деца, вредна и одговорна. Практичну наста-



ву обављају на Златибору“, каже Вишња Смиљанић, директорка Угоститељско- туристичке школе Чајетина.

Локална самоуправа је већ обавештана о постојању потребе за домом ученика, а потребно је да се реши проблем простора, док би школа сама одрадила послове везане за верификацију. Иначе, послодавци са Златибора кажу да имају изра-

жене потребе за куварима и конобарима, а то је само још један доказ да свршени средњошколци имају одличан пролаз након ове средње школе, било да су у питању студије или запослење.

„Наши ђаци имају пролаз на

ри углавном уписују гастрономију“, додаје Вишња Смиљанић.

Директорка са поносом истиче да доста деце која заврше средњу угоститељско- туристичку школу, већ раде по свим већим градовима, а нарочито у Београду, али и широм света, чак и у Америци. Поред добре практичне наставе, ученици првог разреда смера кувар имају и добре утиске.

„Овде је много лепо, учимо пуно тога и мислим да деца, ако воле да раде са храном, треба да упишу ову школу. У овој струци има увек посла, велике су плате и много је лепо то радити“, прича нам девојчица која учи прву годину.

„Препоручујем да се упише ова школа, јер је овде много лепо и смер није тежак, лако може да се нађе посао“, каже ученица прве године смер кувар.

Треба истаћи да су ученици ове школе учествовали у априлу на републичком такмичењу угоститељских школа, где је Стеван Марковић са Златибора освојио четврто место.

Нада Џелебчић

Ново јело из кухиње „Зрачка“

У Дневном боравку за децу са сметњама у развоју „Зрачак“ у Чајетини корисници се на различите начине оспособљавају за самостални живот. Једно од омиљених места корисника „Зрачка“ је кухињица, у којој скоро сами спремају разна јела. Њима омиљене послатице: палачинке, бакин колач, тарту већ су савладали, а ових дана кромпир чорба била је на реду за припрему. Деца су са задовољством прихватила овај изазов, а у позитиван исход тих куварских активности и ми смо се уверили.

Сваке седмице овде се спрема ново јело – слано или слатко. Од царске пите, преко грашка, до торте и палачинака. Ова деца заиста дају све од себе да науче, како би била спремна да преживе без ичије помоћи. Корак по корак, уз помоћ својих наставница, савладавају и компликованија јела. Ево како су нам описали спремање кромпир чорбе:

„Кромпир чорбу правимо тако што прво ставимо уље, па онда лук и шаргарепу. Када се то упржи, исецамо кромпир на коцкице па га ста-



вимо у шерпу. Долијемо воде. Када се све скува, запржимо, и наравно, ставимо со“, прича нам Далибор Милекић.

Њих тројица – Далибор, Мирко и Мишо – скували су кромпир чорбу за непун сат времена, а након тога, уз још два другара, у сласт су је појели. Предстоје и нове авантуре и нове победе деце из „Зрачка“.

Н. Џелебчић



Срдачна добродошлица



Обилазак болнице „Чигота“

Ђаци из Лесковца спремали роштиљ, наши комплет лепињу

Наставници и ученици лесковачке Трговинско-угоститељске школе стручну екскурзију реализовали на Златибору у сарадњи са Угоститељско-туристичком школом из Чајетине

Златибор је дестинација за коју се многи одлучују да је посете и упознају. Разлози су бројни, пре свега природне лепоте, чист ваздух, добра храна, бројни и разноврсни садржаји, као и могућност да се у објектима угоститељско-туристичке привреде стекну нова знања и усаврше практичне вештине. Због наведених предности, наставници и ученици Трговинско-угоститељске школе из Лесковца одлучили су да стручну екскурзију реализују на Златибору у сарадњи са Угоститељско-туристичком школом из Чајетине.

Програм стручног дела екскурзије су креирали, припремили и организовали ученици и наставници из наше школе и тако омогућили друговима и колегама из Лесковца да демонстрирају практичне вежбе на један нов и другачији начин.

Овај део програма је реализован 14. маја 2017. године. Око 10:00 часова дочекали смо ученике Трговинско-угоститељске школе из Лесковца испред хотела „Зеленкада“. Наши ученици су имали улогу туристичког водича. Испричали су о географским карактеристикама Златибора, легенде о имену Златибора, развоју туризма на Златибору,



Демонстрација кулинарских вештина

Краљевој чесми, смештајним капацитетима, гастрономским специјалитетима, туристичким манифестацијама и другим туристичким вредностима Златибора. Затим су испричали о развоју, активностима и образовним профилима наше школе.

Ученици образовног профила туристички техничар и угоститељски техничар практичне вежбе су реализовали у ХТП АД «Палисад» Златибор. Обишли су хотелски лоби, рецепцију хотела, неколико соба, конгресну салу, ресторан, кухињу и спа центар. Имали су краће предавање на тему “Рецепцијско пословање и сарадња рецепцијске службе

са службом исхране и пића”. Ученици обрзовног профила комерцијалисти, обишли су Специјалну болницу “Чигота” и упознали се са развојем здравственог туризма на Златибору. Имали су стручно предавање на тему “Хотелске службе, са посебним акцентом на комерцијалну службу и финансијско-рачуноводствену службу”. Ученици обрзовног профила кулинарски техничар своја кулинарска умећа су показали у школском ресторану. Ученици из наше школе припремали су златиборску комплет лепињу, док су гости припремали лесковачки роштиљ. Након реализације стручног програма, наставили смо дружење у

ресторану Угоститељско-туристичке школе, уз дегустацију златиборских и лесковачких специјалитета. Том приликом размењени су пригодни поклони.

Уследио је договор о унапређењу и развоју даље сарадње, као и позив да ми будемо њихови гости за време познате туристичке манифестације, лесковачке “Роштиљијаде”. Није изостало ни фотографисање, о чему сведоче бројне заједничке фотографије.

Ево шта су рекли по повратку у Лесковац: „Стижемо у Лесковац пуни лепих успомена са Златибора. Хвала још једном на програму, гостопримству и дружењу. Поздрав целој екипи. Братислав Пејић“.

А укупна оцена је да је овај програм успешно реализован на обострано задовољство. Да ученици буду богатији за нова практична знања и вештине, велику стручну помоћ и подршку дали су запослени из предузећа локалне туристичке привреде, пре свега особље школског ресторана, ТО „Златибор“, Специјалне болнице „Чигота“, хотела „Палисад“ и фотографске радње „Фото Никић“. Што још једном потврђује да су стручни и образовни кадрови кључ успеха у туризму.

Неранца Јовичић



Изузетни ефекти „Чиготица“ програма за младе

„Анализа једног великог узорка деце која су лечена у нашем центру после три и пет година јасно указује на изузетно добре ефекте, готово 75 одсто адолесцената је редуковало тежину“, каже др Снежана Лешовић

У Златиборској Специјалној болници „Чигота“ на програму „Чиготица“ у месецу мају се налазило 39-торо деце узраста од 12 до 18 година, чији је, како стручњаци кажу, индекс телесне масе већи од 95-тог перцентила. Деца су упућена од стране педијатара и о трошку Здравственог фонда бораве у „Чиготи“ 21 дан на третману по којем је ова здравствена установа позната и ван граница Србије. Гојазност је најчешће хронично обољење код деце и јавља се у све ранијем узрасту са све већим ин-

дексом телесне масе, што повлачи са собом бројне здравствене и психичке компликације.

„Програм ‘Чиготица’ врши едукацију деце о значају правилне исхране и физичких активности у превенцији у лечењу гојазности. Захваљујући тимском раду и мултидисциплинарном приступу у лечењу резултати су изузетни, било да је реч о краткорочним или дугорочним“, каже др Снежана Лешовић, начелница Одељења за превенцију, лечење гојазности и рехабилитацију деце и адолесцената. „Краткорочни ефекти се

односе на редукацију телесне масе, поправљање метаболичких фактора ризика, нормализовање повишеног крвног притиска... Резултати наше студије, анализа једног великог узорка деце која су лечена у нашем центру, после три и пет година јасно указује на изузетно добре ефекте. Готово 75 одсто адолесцената је редуковало тежину. Само четвртина није била успешна у решавању овог проблема“.

У групама која долазе налазе се често и деца са инвалидитетом, што захтева сасвим друга-

чији приступ и третман од стране „Чиготица“ тима, али и то се успешно решава. „Индивидуално планирамо сваку активност. Прво исхрану која је прилагођена узрасту, полу и физичким способностима наше деце, а поред тога се планира и физичка активност. Консултује се специјалиста физикалне медицине и та деца су заиста под интензивним надзором.“

Долазак у „Чиготу“ и боравак од скоро месец дана у непознатој средини, међу новим лицима, није увек лак. Али ова деца се врло брзо спријатељују и постају подршка једни другима у заједничком настојању да победе проблем са вишком килограма. Највише им с почетка, кажу ови млади људи, тешко пада одвојеност од родитеља. Даљи проблем је промена начина исхране и на-



вика. Са тим се сусрећу психолози „Чиготица“ тима који настоје да на најбољи начин, кроз индивидуални и групни рад, реше проблеме деце и пруже им додатну мотивацију.

„Различите методе и технике постоје како се освешћује проблем гојазности, настанак тог проблема и како радити на његовом решавању“, додаје Јелена Смиљанић, психолог СБ „Чигота“. „Затим, имамо интензиван контакт са родитељима. Јако је важно да родитељи препознају и схвате озбиљност тог проблема, јер деца су даље у њиховим рукама, а маме су те које кувају или не кувају – па је то проблем“.

На лествици тзв. болести модерног доба проблем гојазности се све више пење. Због тога је, како каже Јелена Смиљанић, неопходно о њему више говорити како у породици, тако и у школи, а веома је важна и улога медија.

М. Р. Луковић

Деца „Чиготица“ програма у акцији „Чеп у џеп“

Шта је наш изговор да не издвојимо време за мале ствари којима хендикепираним особама живот можемо учинити лакшим? Акција „Чеп у џеп“ је једна од таквих и ње су се сетили деца „Чиготица“ програма која ових дана бораве на Златибору. Председнику УГ „Инклузија особа са инвалидитетом Чајетина“ и чајетинском параолимпијцу Александру Радишићу пакет чепова за рециклажу уручила је Ивана која долази из Ваљева и једна је од деце са инвалидитетом. Она је овим путем апеловала на своје другаре да се сличним акцијама придруже деци из „Чиготице“ и помогну да се купе потребна помагала удружењу особа са инвалидитетом. Радишић се захвалио на поклону, рекавши: „Наравно да пуно значи када подршка дође од једног оваквог програма, али морам да се захвалим и осталим људима који су учествовали у овој акцији.

Прво морам да похвалим ОШ „Димитрије Туцовић“, и вртић овде на Златибору, и све остале који су дали свој допринос и скупили чепове за Удружење. Такође морам да напоменем да је основни циљ ове акције подизање свести да су и особе са инвалидитетом део свакодневног нашег живота.“

Акција „Чеп у џеп“ покренута је прошле године, одређени број кутија је постављен на Златибору и у Чајетини са циљем да се од рециклаже чепова прикупе средства за наставак пројекта „Златибор без баријера“, као и за набавку ортопедских помагала за чланове Удружења. Подсећамо грађане на постојање племените акције „Чеп у џеп“ за коју им је потребна само добра воља, па и ако у близини нема постављених кутија за прикупљање чепова, увек их могу однети у школу или вртић где нам наши најмлађи светлају образ.

М. Р. Л.



Четврт века фестивала „Деца међу нарцисима“

„Будући песници и писци већ стасавāju, није тачно да је компјутер победио књигу“, рекао кум овог фестивала Недељко Попадић



Од 15. до 20. маја Чајетина је била у знаку фестивала „Деца међу нарцисима“. Ово је једна од малобројних смотри за младе која успева да опстане 25 година, пре свега захваљујући труду организатора, Спортског центра Чајетина, уз сарадњу са установама и организацијама чајетинске општине. Они су се постарали да ове године програм фестивала буде још садржајнији и занимљивији деци и суграђанима.

Овај 25. фестивал „Деца међу нарцисима“ је почео излетом у природу и активностима деце из дечјег вртића „Радост“ које су биле део акције неговања здравих животних навика и повећања безбедности деце у саобраћају. Деца су имала прилику да погледају цртани филм „Магарећа посла“, али и уживају у изложби дечјих радова Креативне радионице. Лепо време допустило је малишанима да цртањем на асфалту испред Дома културе изразе своју маштовитост. И ове године расписан је ликовни конкурс на који је пристигао велики број радова. Одлуку о победницима донела је наставница ликовне културе Анастасија Богдановић, наградивши 16 појединачних и један групни рад. Малишани су имали прилику да у данима фестивала погледају дечје представе: „Змајево ново одело“ и „Царство другарства“ позоришта „Полетарац“ из Београда и „Бистричково“ представу „Проклета мода јако је овлада“.

Овогодишњи фестивал је завршен проглашењем најбољих дечјих радова са литерарног конкурса и дружењем са кумом манифестације Недељком Попадићем, песникињама Рајком Милишић и Мирјаном Ранковић Луковић, као и афористичарем Радом Ђерговићем. Одлуку о



победницима ликовног конкурса није било ни мало лако донети, а Недељку Попадићу помогао је Раде Ђерговић. Он каже да је ове године пристигло преко 170 радова из разних градова и села Србије што је за сваку похвалу а уједно радује и чињеница да су деца заинтересована како за читање тако и за писање.

„Могу да похвалим да су сјајни радови стигли из овог краја: из Криве Реке, Мачката, Шљивовице, Златибора...“, каже Ђерговић.

вић. „Мислим да мања места имају више душе и да се више баве тиме него велики градови, попут Београда, Ниша, Новог Сада, Крагујевца и осталих. То је и знак да просветни радници доста раде на томе“, додаје Ђерговић.

Недељко Попадић изразио је задовољство што су га организатори позвали да буде кум овогодишњег фестивала. Надовезујући се на Ђерговићеву похвалу о талентованости деце рекао је да му је жао што нису могли да награде и више радова јер су деца маштовита и то заслужују.

„Није тачно да деца не читају, није тачно да не пишу, није тачно да је компјутер победио књигу!

Управо смо ових дана, жирирајући ове радове, имали прилику да се уверимо да ћемо ми имати и своје наследнике међу њима. Будући песници, будући писци, већ полако стасавāju“, са смехом тврди овогодишњи кум.

Гошће вечери биле су и песникиње Рајка Милишић из Бањалуке и Мирјана Ранковић Луковић које су се младима обратиле најлепшим стиховима. А они, због којих је и настао овај фестивал – деца – о свом учешћу и наградама рекли су да су задовољни што су одабрани њихови радови и да ће наставити да пишу и даље. Међу њима било је и оних који су већ награђивани, или су позвани да наредних дана приме награде у неком другом граду. Ипак, завршни дан фестивала с проглашењем најбољих дечјих радова био је, нажалост, најмање посећен што је парадокс будући да је то централни део манифестације. Самим тим намеће се питање шта организатори и учесници фестивала још треба да учине како би привукли пажњу својих суграђана, како овај важан фестивал који је прославио 25. рођендан не би био угашен?

Драгана Росић



Ћалдо у беспућу стварао дела за незаборав

Судбина се поиграла са Секулом Ћалдовићем Кнежевићем, знаменитим човеком, кроз живот га уздизала од трња до звезда и враћала натраг. Сиромашни родитељи нису имали могућности да га школују па ту бригу преузимају стриц и богати трговац, који га усваја и омогућује да заврши

високе школе. Својим радом, наследством и миразом стиче богатство које га сврстава међу најимућније људе у ужичком крају, али првих послератних година комунистички режим конфискује читаву имовину и оставља му само колибу у којој ће провести старост.

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЂЕНИЋ

Секула Кнежевић Ћалдовић, инжењер, рођен је 1889. године у Сиројојну, у породици сиромашних родитеља Танасија и Саве, који су са дечаковим стрицем Паном живели у породичној задрузи деде Радована. Како стриц није имао деце преузима старање о Секули, шаље га у Пожегу где завршава основну школу. После стицања основног образовања уписује га у ужичку гимназију и даје на становање код Остоје Кнежевића, богатог марвеног трговца родом из Доброселице, који је поред великог богатства у Ужицу поседовао и суват Сарачевину на Краљевој Води. Интелигентан, вредан и радан дечак успешно је започео школовање, али стриц убрзо увиђа да финансијски није спреман да га даље школује и намерава да га испише из гимназије и врати на имање у Пожегу.

Стрина Ивана се не слаже са одлуком свога супруга и решава да се убудуће она стара о судбини синовца. Одлази у Ужице код газда Остоје са кошуљом на дар, пада пред њим на колена, љуби земљу и моли га да ишкољује Секулу, а кад буде узмогла она ће му платити. Дуго је у овим крајевима препричавана изрека ове мудре Златиборке, којом је покушала да приволи трговца да јој услиши молбу, рекавши: *Газда Остоја, Секула је сада ни торни, ни ловни*. Тиме је желела да објасни да он са то мало школе није стигао да постане ни интелектуалац, ни земљорадник.

Остоја је услишио Иванине молбе, па Секула наставља да похађа гимназију, али кад је станодавац спознао колико је дечак бистар, вредан и посвећен школи, усваја га јер није имао деце. После положене матуре 1908. године шаље га у Београд где уписује Грађевински одсек на Техничком факултету. У знак захвалности и поштовања он надаље носи презиме свога поочима, али касније додаје и презиме биолошког оца. Тако је Секула имао две породице, једна му је подарила живот, друга образовање и богатство.

Изузетно марљив, Секула 1912. године завршава факултет и прво запослење добија код Окружне техничке секције, одсеку за путеве у Ужицу где ради на пројектовању и трасирању путева и путних објеката у складу са новим Законом о јавним путевима из 1910. године.

Активно је учествовао у Балканским и Великом рату радећи своју струку, посебно је био ангажован на Солунском фронту, где је српској војсци пружао драгоцену помоћ трасирајући саобраћајнице са солунског ратишта према Кајмакчалану и другим правцима пробоја. Ту је имао среће да упозна многе зна-

чајне личности из војних кругова и власти, пре свега пуковника Крсту Смиљанића и престолонаследника Александра, што ће му бити од користи у даљој каријери.

Из рата се враћа у чину резервног потпуковника и са мноштвом медаља, споменица и других признања. Поново се запошљава у Техничком одељку за путеве Округа ужичком, али после државних организационих трансформација и престанка рада ове путарске организације 1921. године, почиње да ради код новоформиране Окружне грађевинске секције у Ужицу чији је задатак био обезбеђивање кредита за градњу и оправку државних и окружних путева и путних објеката.

Инжењер увезан у конопце

У периоду између ратова, државним средствима и кулуком у ужичком крају изграђени су нови путеви и извршена реконструкција и поправка старих. Од посебног економског и туристичког значаја за читав ужички крај била је изградња пута Ужице – Краљева Вода, у дужини 27,2 км. То је била прва деоница савремене саобраћајнице која је требало да повеже ужички крај са Новопазарским санџаком. Пројекат је урадио инж. Кнежевић, а радове изводило Грађевинско предузеће *Осрап* из Београда.

Обзиром да ће пут највише користити коњске и воловске запреге, обавезно се морао поштовати важећи пропис да пут нигде није смео имати већи успон од 5 степени јер би у противном била умањена њихова носивост. Великом неимару су у најсвежијем сећању остали проблеми око обележавања трасе. Сећао се: "Због тог прописа нисам могао да наставим пробијање клисуре до Попове Воде, морао сам користити *Галерију*, опасну камену литицу са десне стране, која је скоро 200 метара вертикално



падала до плаховите Ђетиње. Трасирање и изградња пута на тој деоници било је скопчано са изузетним тешкоћама и опасностима. Мене су увезаног у конопце морали спуштати низ литице одакле је зјапио амбис, јер је то био једини приступ за обележавање трасе."

Сви корисници овог ремек дела путарства остали су задивљени, одушевљен је био и дописник *Правде* који пише: "Ваља да човек преваљали тај пут, који до Ужица спада међу одличне, а од Ужица до Златибора међу најбоље у Европи. Уз Ђетињу, покрај града некадашње турске силе, који рушевинама сведочи време: *Ој Ужице мали Цариграде*, вијуга најбољи пут који се замислити може, пут који носи светло цивилизације. Част Првом Прегоацу и свима трудбеницима тога посла. На висини која се зове Галерија, путника зауставља чудесан утисак. Величанственост природне лепоте доима душу човека до дна. То је доиста прави, истински туристички мотив".

Инжењер Ћалдовић је овде, на прагу свога завичаја показао сву генијалност свога умећа, јер је кроз беспуће, поред претећих камених литица, створио дело за које се говорило и писало да представља светло тадашње цивилизације. Омогућио је својим сиромашним Златиборцима да караванима што брже и лакше стигну до пијаца Шумадије, а бројним туристима широм отворио врата до златиборских природних драгуља и оаза здравља. Потом одлази на Цетиње. Бан Зетске бановине Крста Смиљанић поставља му немогућ задатак, да комуникацијом повеже Никшић, Шавник и Жабљак. Сјајно изведен посао била је препорука за одлазак у Сарајево, на дужност начелника Грађевинске службе Дринске бановине. Из Шехер града пет година издашно помаже свом завичају, по селима се подижу чесме за снабдевања становништва здравом водом, а на Краљевој Води и Палисаду преко потребни пратећи објекти. Потребне мештана хитно су решаване што сведочи и изјава учитеља Ђорђа Керковића: "Школски одбор је донео одлуку о довођењу воде, па је упутио молбу

Банској управи у Сарајеву, на име Секуле Кнежевића, а сенатор Чедо Захарић упути ургенцију. Писма су послата у четвртак, а већ у понедељак у Котроман је стигао хидроинжењер да сними извор, уради трасу водовода и одреди чесми место”.

Далековод, водовод, павиљони...

Изградњом савременог пута, поготово после завршетка економске кризе, туристички развој Краљеве Воде и Палисада добија узлет, који локална заједница није успевала да прати инфраструктурним објектима. Била је приморана да се обраћа Банској управи у Сарајеву, где је, заслугом инж. Кнежевића увек наилазила на разумевање.

Банска управа је на Краљевој Води, уместо агрегата на дрва, 1936. године поставила дизел мотор и тако модернизовала овај извор електричне енергије. Заједно са Друштвом за унапређење туризма Златибор, 1937. године електричним водом повезује Палисад и Чајетину па су и у овим местима засијале сијалице. Међутим, како се електрична енергија могла користити само у времену од 19 – 23 сата, Кнежевић успева да постигне договор са Ткачком радионицом из Ужица, па је 1938. године од њене хидроцентрале на Ђетињи изграђен далековод до Краљеве Воде. Од тада се струја могла користити без ограничења у сва три насеља.

Други проблем била је вода. Послуга угоститељских објеката била је приморана да воду са чесме доноси у кофама, а тако су се снабдевали и власници вила на Краљевој Води. Управа Дринске бановине финансирала је и изградњу водовода на Краљевој Води. Каптирана је краљева чесма, помоћу мотора вода избацивана у резервар на највишој koti брда одакле је природним падом разведена у хотел, ресторани, и виле, а постављене су и јавне чесме поред стаза. Када је 1937. године количина воде постала недовољна, у систем је укључен и извор Ђурковац.

Модерна саобраћајница просто је препородила туристичка насеља, подстакла приватну градњу летњиковца и угоститељских радњи, њених неизоставних пратилаца. У ове активности укључује се и Кнежевић, на својој сувати Сарачевини подиже симпатичан ресторан од борових брвана симболичног назива *Здравље*. До рата је два пута дограђиван и адаптиран и оба пута мењао име, гостима је прво понуђена гостионица *Париз*, а потом ресторан звучног имена, *Швајцарија*. У непосредној близини убрзо подиже дванаест павиљона са застакљеним терасима што је створило могућност издавања комплетног пансиона. Овај угоститељски комплекс читаво време издаван је под закуп.

У лучевим колибама мир и спокој су налазили љубитељи природе и руралне романтике, који ће на трави испод бора наручити пастирски обед, проју и масни овчији сир или питу гужвару испод сача са овчијим киселим млеком, а ручати јареће или јагњеће печење са ражња или пржуље.

Сваког лета, поред неизоставних народних посланика Андра Станића и Миша Трифуновића, код

Ћалда су се могли срести представници ужичке и београдске интелектуалне и трговачке елите и неизоставне боемије. Ћалдовић је започео изградњу лепог планинског хотела и тек што је укрљен радове прекиде рат. Завршен је првих послератних година и предат на коришћење Студентском одмаралишту у чијем се власништву и данас налази.

Из Сарајева 1941. године прелази у Београд, у Министарство грађевина, али нова дужност била је кратког века. Ратне године проводи у Ужицу, као инжењер Техничке секције за путеве где ради на правци путева, мостова и других пратећих објеката. Овај ангажман комунистички режим сматра издајничким и проглашава га сарадником окупатора, тобоже те саобраћајнице користиле су и немачке формације! Добро је и прошао, јер су у то време многи невини људи губили главе.



Колеге имају другачије мишљење. Љубиша Јеремич из Чачка, био је импресиониран првим сусретом са Ћалдом: “Такав горостас човек и стручњак, страх и трепет за нераднике и непоштене, мајка за добре раднике и поштене заслужио је моје, и од многих људи, доживотно поштовање и незаборав”.

Ћалдов дух путарског савршенства

Инжењер Божидар Јовановић из Ужица, у необјављеном сепарату, о великом неимару пише: “Инжењер Секула Кнежевић Ћалдовић припадао је најугледнијим и најцењенијим инжењерима за саобраћајнице између два светска рата и поратним годинама. И данас, после четрдесет година, јако се осећа тај *Ћалдов дух*, ентузијазам на путевима ужичког подручја, који подразумева да се ради квалитетно, до савршенства, онако како налажу норме, да се буде у свему најбољи, како је желео и чинио Ћалдо...”

Мада га је довела до просјачког штапа, Ћалдовић је радио за нову власт јер је и душом и срцем био везан за путарство, осим тога сматрао је да ради за добробит свога краја и свога народа. Ангажован је у Дирекцији за путеве као организатор радова на реконструкцији пута Ваљево – Обреновац – Умка – Београд, а као одличан познавалац своје струке, 1954. године постављен је за шефа новоформиране Техничке секције за путеве у Титовом Ужицу. Након веома

плодоносног радног века, велики визионар, пројектант и градитељ савремених саобраћајница, успешан творца великих дела, 1961. године одлази у пензију.

Чудан је животни пут инжењера Секуле Ћалдовића, од сиромаша за веома кратко време, захваљујући срећним околностима, постаје један од најбогатијих људи у ужичком крају. Остоја му оставља у наслеђе суват Сарачевину од 76 хектара на Краљевој Води и имање у Крчагову, стриц поклања имање у Пожеги, супруга у мираз доноси хотел *Империјал* у Ужицу, а он на Краљевој Води подиже ресторан *Швајцарију* са дванаест павиљона од боровине и хотел *Србију*, једно туристичко насеље које је служило за углед. Судбина се са њим поново поиграла 1945. године. Сву имовину, коју су деценијама бројне генерације стицале поштеним радом, комунисти су одузели током првих година своје владавине. Остала му је са-

мо колиба, пред рат добијена на поклон од дрварског индустријалца Гвоздена Поповића из Мокре Горе, у којој је провео пензионерске дане.

Пријатељи, колеге, сарадници... са поштовањем и нескривеним дивљењем говоре о Секулиној изузетности и оригиналности, тврдећи да је овај велики човек још за живота постао легенда ужичких путара. Један од начина да се одуже и одају почаст својој директори, било је обележавање топонимима новог пута Ужице – Златибор изграђеног седамдесетих година прошлог века, као: *Ћалдова серпентина*, *Ћалдов мост*, *Ћалдов вијадукт*, *Ћалдов врт*. Ипак најбољи начин да се покаже захвалност, да се ода признање и обезбеди вечна слава његовим изузетним пројектима, делу и харизми којом је светлела његова личност јесте квалитетан, посебан и изузетан, *Ћалдовски начин рада* ужичких путара који су присутни на свим меридијанима света.

Секула је био ожењен Браном, кћерком чувеног ужичког лекара Михаила Шајковића, са којом је имао три сина Павла, Влада и Милоша, у другом браку са Аницом није имао деце. Умро је 1970. године и сахрањен у Ужицу. Златибор се на достојан начин одужио свом великану, приликом прославе сто двадесет година златиборског туризма, 20. августа 2013. године, постхумно му је додељено признање за трајни допринос развоју свога краја а у највећем туристичком насељу једна улица носи његово име. ■



Школа у Мачкату успешан домаћин смотре „Читалићи 2017”

У овом пројекту, који је подржало Министарство просвете, учествовало је 56 школа са 121 учеником

Основна школа „Миливоје Боровић“ из Мачката била је 20. и 21. маја домаћин Међународне смотре читалаштва „Читалићи 2017.“ У овом пројекту, који је подржало Министарство просвете, учествовало је 56 школа са 121 учеником. Да би организација такмичења била на високом нивоу, што су многи од учесника и потврдили, ОШ „Миливоје Боровић“ припремала се током целе године. Директор ове школе Иван Ивановић каже да су искуство у овом подухвату наставници и ђаци стекли захваљујући активном учешћу на републичким смотрима које су организоване у другим школама у Србији.

Организатор је доделио награде најбољима у пет такмичарских категорија – Кликерашима, Креативцима, Словцима, Гласницима и Весницима. Што се тиче ученика са територије општине Чајетина, у категорији Кликераши прво место припало је Вукашину Вилотијевићу, ученику првог разреда ОШ „Дими-

трије Туцовић“ Чајетина. Прво место освојила је и Анђела Гојковић, ученица седмог разреда ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката. У истој категорији треће место деле Јована Гудурић и Јована Радојичић, ученице четвртог разреда из Мачката. Треће место припало је и Наталији Лончар, ученици шестог разреда ОШ „Миливоје Боровић“. Похвале су добили: Јована Крејовић (други разред) из Мачката, Данијела Дедовић (шести разред) и Бошко Бојовић (други разред) из Сиројојна.

Школе које су учествовале у овој манифестацији имале су могућност да на занимљив и креативан начин представе (не)заборављене великане свога краја. Конкуренција је била јака, а титулу победника понели су домаћини. Они су на свом штанду представили неке од познатих песника: Љубивоја Ршумовића, Михаила Ћуповића, Будимку Тошић, као и важне историјске личности са ових простора.

Учесници смотре читалаштва би-



Вукашин Вилотијевић

ли су и прошлогодишњи домаћини из општине Ражањ. Директорка ОШ „Иван Вуковић“ из Ражња Драгана Миленковић похвалила је целокупну организацију овог такмичења коме се, како каже, једнако радују ђаци, наставници и учитељи. „Домаћински смо дочекани. Организација је на врхунском нивоу. Пуно штандова, пуно учесника, пуно школа које су се одазвале, а надамо се да ће их убудуће бити још више. Ова смотра и сама иницијатива читања,

приказивања прочитаног, уметност казивања, разумевања, је неописиво лепа. Волела бих да ова манифестација живи још много година“, додаје директорка школе из Ражња.

Учесницима је дата могућност да буду смештени у домовима ученика школе што су и гости и домаћини са задовољством прихватили. „Сви родитељи деце из Шљивовице, Криве Реке и Мачката су јако радосно примили ту вест и једва су чекали да угосте децу. То има неку ноту дружења, упознавања разних крајева. Деца су разменила бројеве телефона, испричала нешто о свом крају, тако да можда и наши ученици буду некада њихови гости“, каже учитељица ОШ „Миливоје Боровић“ Ана Ристановић.

Добра атмосфера која је пратила дводневне активности „Читалића“ крунисана је дружењем на смотри, које иако такмичарског карактера није омело учеснике да се осећају делом једне заједничке племените приче у којој читање треба да победи.

Драгана Росић



Драган Јовановић Данилов је српски песник, есејиста, прозни писац и ликовни критичар. Био је директор Градске библиотеке и Градске галерије у родној Пожеги. Често на релацији Пожега-Београд (а захваљујући поетским путовањима – и шире), створио је навику да ликовне извозове и њихове приче складишти, пусти да превире, а онда се роде на белим листовима између укоричених књига на којима стоји његово име.

Данилов је објавио седамнаест збирки песама, пет романа и књигу аутопоетичких есеја. Најновије, збирку поезије „Говорити с водопадима“ и роман „Шта снег прича“, промовисао је 9. маја у библиотеци „Љубиша Р.Бенић“ – најлепшој у Србији, како он каже.



ведена и то на српском језику. Концерту су присуствовали песници и кантаутори свих балканских земаља, а филхармонијским оркестром дириговао је Сивилоти. Да ли је оваква част можда и круна Вашег рада?

То је свакако радост, али не и врхунац стварања јер на награде у било ком смислу не гледам тако. Не осврћем се, већ идем даље. Имам своју, пробрану публику и то ми је сасвим довољно. ... Да, сарадњу са Сивилотијем настављам, а нови мотив на који треба да пишем је земља (прошли је био вода).

■ Овде сте нам говорили и о својим наступима у свету које памтите по неким нео-

НАШ ИНТЕРВЈУ: ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ

Писцу из воза најлепше у Чајетини

„У Шведској кад путујете возом за четири сата људи не проговоре ни пет речи, а овде код нас говоре, говоре... Све док људи говоре постоји нека топлина и могућност да они реше нека питања. Чим заћуте – онда је то опасно”, каже Данилов

■ **Прошло је десетак година како сам имала прилику да Вас поздравим и интервјуишем у нашој библиотеци. За то време сте животе својих читалаца обогатили новим причама. Оно што се није променило јесте управо чињеница да су Вам сапутници са путовања, из воза, и даље инспирација и изазов.**

Ја сам принуђен да путујем, јер живим на релацији Београд – Пожега и воз ми најбоље одговара. Значи, пола живота сам провео у возу и највећи део песама и прича сам написао у возу. То је неко моје природно био-поље, тако да сам већ с рођен са тим. Већ сам шаливо написао у овом роману да знам више о возовима него што Балзак зна о Паризу. Човек, напосто, пише оно што живи... Чак и кад сам „вани“ бирам да путујем возом. Наравно, то је друга врста воза! Рецимо, у Шведској кад путујете возом уђете у купе и за четири сата људи не проговоре ни

пет речи, а овде код нас – говоре, говоре, говоре... То је један другачији психо-космо-логос људски. Још увек, значи, постоје неке споне међу нашим људима... Све док људи говоре постоји нека топлина и постоји могућност да они реше нека питања. Чим заћуте – онда је то опасно.

■ **Шта је лајт-мотив овог романа?**

Ово је прича о дијалогу. Ја сам овде дао читав мали есеј... Људи говоре да би им било лакше, да би истерали из себе неке зле демоне. За што? Зато што нико не може самог себе да самоанализира; то је немогуће. То чак није успело ни Фројду. Ствар је у томе да људи причају једни другима приче, то је тема која је позната у нашој књижевности код Растка Петровића у „Људи говоре“. Људи говоре, ја записујем.

■ **У књизи има и делова фантастике...**

То свакако оплеменењује и даје

прилику писцу за занимљиво маневрисање. Међу ликовима који су „заробљени“ у том возу, у снегу, на сам дан Нове године, налазе се и стварни, познати ликови који су живели некада давно... Ликови као што је био Карло Штајнер који је написао чувену књигу „Седам хиљада дана у Сибиру“, тако да су и те приче везане за возове, за градњу пруге, на температури од - 45 степени итд... То је тај елемент фантастике који сам уклопио у роман што, по мени, јако лепо стоји.

■ **На препоруку Арсена Де дића, а за потребе пројекта „Кармина Балкана“ коју је наручио „Миттелфест“ и који је одржан у Гивидалеу, 2015. године почела је Ваша сарадња са познатим италијанским композитором Валтером Сивилотијем. Наиме, на Ваше стихове овај познати композитор написао је музику која је тада јавно из-**

бицима и машовитости и о томе колико се полагаје на културу. Каква је ситуација код нас у Србији, а каква у нашем крају?

Најмање публике на културним дешавањима има у Београду. Често се догоди да 5-6 људи дође нпр. у Српско књижевно друштво или у Удружење књижевника Србије. Некада дође и више, наравно. Али, мислим да то није ни битно. Ето, рецимо, овде на овој промоцији. Можда је то, апстрактно посматрано, мали број људи али је конкретно то одређени број душа који су ме чули и мени је то битно. У Француској сам говорио поезију пред 1.000 људи. Читао 30 минута поезију на српском, и људи слушају... На Златибору нисам никад наступао. Што се тиче Ужица, ту одавно нисам наступао. Колико видим, они углавном зову писце из Хрватске и Босне, највише, тако да ми немамо ту приступа. Овде (у Чајетини) ми је најлепше...

Мирјана Ранковић Луковић

Кадрови нове ТВ серије „Немањићи – рађање краљевине“ снимани су у Сирогојну од 10. до 16. маја. Музеј „Старо село“ тиме је укључен у један од највећих пројеката Радио телевизије Србије.

Тих дана посетиоци Сирогојна затекли су другачији амбијент од препознатљивог. На једном месту спој 12. и 21. века. Статисти који дочаравају изглед села из доба Стефана Немање и техничка екипа са модерном опремом заједно раде на екранизацији дешавања у најпознатијој српској средњовековној династији.



да се вежем. Друго је што сам прочитао оно што може да се нађе по нашим историјама о Немањићима. Био сам у ризници Студенице, разговарао са монасима и Хи-

тим, оружје, коњ, јахање, битке, све је поприлично захтевно. Међутим, нисам се плашио и некако успевам да све то пребродим.“

Ћетковић је у серији „Мој рођак са села“ већ сарађивао са редитељем „Немањића“

били су и Небојша Глоговац, Младен Нелевић, Горан Султановић и Мики Крстовић.

Чланови екипе од 130 људи истичу да су веома задовољни условима за рад у Сирогојну најпре због лепоте и аутентичности, али и сарадње са људима. Поред одличних костима, пажњу привлачи и дрвена реплика првог двора Немањића која се одлично уклопила са осталим објектима у Сирогојну. Значај пројекта био је довољан мотив да се једна од најпознатијих златиборских атракција укључи у «Немањиће», а директорка Музеја „Старо село“ Светлана Ђалдовић поручује да ће се повећати и број посетилаца:

„Ово је један од највећих и најзначајнијих пројеката Радио телевизије Србије с обзиром да је у питању једна овако вели-

Серију о Немањићима снимали у „Старом селу“

Војин Ћетковић у улози Стефана Првовенчаног, серија од 12 епизода емитује се крајем године

Један од главних глумаца у серији од 12 епизода Војин Ћетковић завршио је више од пола снимања своје улоге Стефана Првовенчаног за коју је имао посебне припреме.

„Оно што ме водило је сценарио Гордана Михаића, тако да је то нешто основно за шта сам могао

ландарцима. Ретко који глумац је имао ту част да одигра неког од Немањића, а мени се указала да играм тог првог“, поручује један од најпопуларнијих српских глумаца и успут се распитује о добрим местима за риболов на Златибору у периоду одмора од физички напорне улоге: „Незгодно је, цео кос-

Марком Маринковићем, који је у Сирогојну снимао филм „Црни Груја и камен мудрости“. У паузи између сцена Дубравка Мијатовић, која тумачи жену Стефана Немање Анастасију, после два сата шминкања и облачења костима са редитељем до детаља увежбава текст како би се кадрови снимали из што мање понављања. На сету у Сирогојну

ка историјска тема и личности као што су Немањићи. Ми смо од свег срца ушли заједно са њима у овај пројекат“.

Екипа серије у Сирогојну је завршила 44. од укупно 100 дана снимања које ће трајати до августа. Почетак емитовања планиран је за крај године када се обележава осам векова од крунисања Стефана Првовенчаног, а серија већ сада поставља велика очекивања.

М. Јевремовић



Основан први стреличарски клуб у Чајетини

Покренули су га Радиша Спасојевић из Клуба борилачких вештина „Шогун” и Драган Жунић и Ђорђе Марјановић из Планинарског друштва „Александар Џавовић”



Представници Стреличарског савеза Србије одржали су у Чајетини презентацију стреличарства и помогли оснивање новог стреличарског клуба „Златиборац”, у чијем почетном раду ће учествовати чланови и тренери Клуба борилачких вештина „Шогун” и Планинарског друштва „Александар Џавовић”.

Та ратничка вештина, која је некада обезбеђивала опстанак људима, сада је озбиљан олим-

пијски спорт. Деца и млади у чајетинској дворани пажљиво су слушали о основама технике стреличарства и деловима лука једва чекајући да одапну по коју стрелу на презентацији спорта који је у Србији у трећој категорији. Председник стреличарског савеза Србије Драган Свилановић овим јавним часом подржао је оснивање стреличарског клуба „Златиборац” у Чајетини:

„Ово је један изузетан дан за српско стреличар-

ство, зато што смо дошли у један од најлепших предела, на Златибор, који је велики туристички центар. Између осталог, идеја нам је да спојимо туризам и стреличарство. У Италији, рецимо, сваки хотел има неколико мета и аниматора који се бави стреличарством. Ово је брдско-планински крај, овде су људи ратници, а ово је спорт ратника. Идеја нам је да у малим центрима пронађемо таленте, односно проширимо базу”.

Први стреличарски клуб у Чајетини покренули су Радиша Спасојевић из Клуба борилачких вештина „Шогун” и Драган Жунић и Ђорђе Марјановић из Планинарског друштва „Александар Џавовић”.

„Ми већ неко време радимо као секција испред Стреличарског савеза Србије и имамо неке људе у клубу „Шогун” који пуцају из лука и стреле, па смо зато одлучили да оснујемо стреличарски клуб”, изјавио је Радиша Спасојевић.

А Ђорђе Марјановић је додао: „Ако ово може бити неки параметар, очекујемо велики одзив, поготово деце, јер њима је најзанимљивије, а и младих јер они ће имати прилику да се остваре у овом спорту”.

Најбољем српском стреличару Луки Поповићу за само једну стрелу измакао је пласман на Олимпијске игре у Рију, где би се такмичио и са представницима светске велесиле Јужне Кореје. План Стреличарског савеза Србије је да прошири базу како би дошао до квалификанта за Олимпијске игре. Клуб „Златиборац” ће најпре сарађивати са Срђаном Илићем из стреличарског клуба „Кнез Лазар” из Петровца на Млави док се не оспособе локални тренери. Из новог клуба у Чајетини позивају да се јаве сви заинтересовани за овај вид спортске активности.

М. Јевремовић

Злато за планинаре клуба „Торник” на Авали

Екипа Планинарског клуба „Торник”, у саставу: Марко Луковић, Велисав Јездимировић и Петар Весовић освојила је прво место у другом колу планинарске оријентације Лиге Србије у сениорској конкуренцији. Такмичење је одржано на Авали у оквиру манифестације „Мајски спортски дани” у организацији ПСК „Авала” и Планинарског савеза Србије.

—Ово било 2. коло Лиге Србије, успели смо да пронађемо све контролне тачке, иако је стаза била веома тешка. Победили смо и неке екипе које су у својим саставима имале припаднике Војске Србије или Специјалних снага, што наш успех чини још значајнијим. Следеће коло је на Голији 10. јуна — каже члан клуба Петар Весовић.



Клуб је недавно на Караули на Златибору организовао такмичење школараца у оријентирингу.

—Рад са децом започели смо прошле године. На Караули је било 37 екипа, из свих осам разреда, укупно око 100 деце. Потрудићемо се да овај спорт додатно омасовимо како бисмо могли да формирамо и пионирске селекције

за такмичења, можда већ за 4. коло Лиге, када ћемо бити домаћини. Планирано је да се то такмичење одржи у оквиру „Хилс Ап” фестивала 15. јула, али ће највероватније доћи до померања, јер се нека такмичења преклапају. Још не знамо хоће ли бити пре 15. јула или после.

Од предстојећих активности, клуб

издваја Првенство Србије у Прибоју (1. јула), као и могуће учешће на Првенству Балкана у Рајцу. Такође, у плану је освајање Маглића, Суве планине и поново неки од врхова Дурмитора. Клуб истиче и да ће активно радити на маркирању стаза и изради топографских карата за туристе.

И. Јанковић

Два одличја за младе фудбалере „Чајетине”

После веома добрих резултата остварених на такмичењу Лиге будућих шампиона у Ужицу, млађе селекције ФК „Чајетина” оствариле су запажене резултате и на петом издању „Првомајског турнира”, одиграном крајем априла на Златибору. Генерација 2010. је на свом дебитантском учешћу на турнирима освојила најсјајније одличје, а Лука Ђалдовић проглашен је најбољим играчем турнира. Годину дана старија селекција (2009.), која је играла финале Лиге будућих шампиона, на Златибору је дошла до полуфинала, а потом до трећег места. Такође, пласман у елиминациону фазу турнира изборила је и селекција



2005, која је поражена у четвртфиналу од каснијег освајача пехара у овом годишту, пожешке „Слоге”.

—Размишљали смо да ли да пријавимо 2010. годиште или не, испоставило се да нисмо погрешили. Посебно нам је драго што је до тог резултата дошло наше најмлађе годиште, што показује да смо на време кренули да радимо с њима. Годину дана старија екипа је настави-

ла са успесима, после веома доброг резултата у СОС лиги будућих шампиона. Резултат добија на значају када се зна да смо претходних година учешће на овом турниру завршавали у првој фази. Морам напоменути да је „Првомајски турнир” међународног карактера, где осим тимова из Србије учествују и састави из Босне, Црне Горе, Хрватске и Македоније — каже тренер обе селекције Оливер Лазаревић.

И. Ј.

ФК „Златибор” после пенала до финала Купа Западне Србије

Фудбалери „Златибора” савладали су у Ковачима домаћи ОФК „Раднички” после бољег извођења пенала (3-2) и тиме изборили пласман у финале Купа Западне Србије. Меч је у регуларном делу завршен без голова.

Утакмица је због невремена прекинута у другом полувремену, настављена је игра по прилично наквашеном терену и управо је то условило да шут Љубомира Арсића у самој завршници меча не заврши у мрежи, пошто је вода амортизовала кретање лопте и омогућила одбрани домаћих да је избаци

практично с гол линије. Ово је била и најбоља прилика гостију у овој утакмици.

У пенал серији за „Златибор” су погађали Арсић, Ђаковац и Лазовић, док су за домаће прецизни били Трнавац и Радосављевић.

За „Златибор” су наступили: Дивац, Марјановић, Ђоновић, Матић, Станић, Лазовић, Лакићевић, Павловић, Томашевић, Младеновић, Цветковић. Играли су још: Арсић, Ђаковац и Милосављевић. Тренер: Владимир Мудринић

У финалу „Златибор” ће играти са ФК „Шапине”, који је био успешнији од екипе „Рађевца”.

„Златибор” је одличним резултатима у пролећном делу такмичења дошао до борбе за 5. место у Српској лиги Запад. Изабраници Владимира Мудринића у досадашњем делу полусезоне имају само један пораз.

Фудбалери „Чајетине” налазе се у серији слабих резултата у Окружној лиги. Они већ седам утакмица у лиги нису остварили победу. Поражени су од „Црнокосе” (0-4), „Будућности” (1-2), „Златара” (2-3), „Перућца” (1-5) и „Јежевице” (0-4), а ремизирали су са „Јединством” (3-3) и „Јасеном” (2-2).

И. Јанковић



Сретен Божовић вицешампион Србије

Сретен Божовић освојио је друго место на Првенству Србије у миксованим борилачким вештинама (ММА), одржаном у београдској дворани „Шумице”. Наступајући за КБК „Ере”, дошао је до сребрне медаље у А класи, у сениорској конкуренцији до 70 килограма.

Такмичење, које је организовао ММА Савез Србије уз покровитељство „Мозарт спорта”, било је четврто по реду, а окупило је 120 такмичара из 35 клубова, који су били подељени у А класу, Б класу и дебитанте. Подсећамо, Божовић је претходне године у миксованим борилачким вештинама дошао до бронзе на Светском првенству у Љвиву (ММА лајт, до 77 килограма).

И. Ј.



У одбрану европског злата женска кошаркашка репрезентација Србије кренула је са Златибора, где се и овог пута припремала за значајно такмичење. Раније су наше најбоље кошаркашице овде долазиле предвођене Марином Маљковић, а ту праксу поштује и нови селектор Стеван Караџић, који се враћа женској кошарци после година рада у Русији. Он ће водити екипу на Европском првенству у Чешкој од 16. до 25. јуна.

„Ових седам дана овде смо искористили да поставимо нашу игру у одбрани и у нападу за првенство, што је нешто ново. Понављаћемо то и ја се надам да имамо довољно времена до почетка првенства да функционише онако како треба“.

У односу на Олимпијске игре у Рију на којима је Србија прошле године освојила бронзану медаљу у саставу нема Милице Дабовић и Американке Данијел Пејџ. Међу најјакшињама су нова капитенка Јелена Миловановић, као и тандем са лакшим повредама Соња Петровић и Ана Дабовић, којој је тешко да се навикне да на припрема-

Кошаркашице са Златибора кренуле по ново злато



Женска кошаркашка репрезентација Србије спровела је на Златибору први део припрема за Европско првенство на коме ће бранити титулу

ма нема њене старије сестре: „Она и ја смо сачињавале једно, нико нас никада није раздвајао. Ево и сада, да је она ту, стајала би поред мене. Била је ових пет сезона моја цимерка са којом сам имала исти биоритам. Било је тешко на почетку, а биће и даље, јер репрезентација и друге људе подсећа на сестре Дабовић, па замислите како је мени“.

На дружењу са новинарима кошаркашице су биле добро расположене, а препознатљиво добру атмосферу стварале су и посетама златиборским локалитетима у слободном времену. „Овде се осећам као код куће. Кад будем имала више времена, можда кад завршим каријеру, сигурно ћу често долазити на Златибор“, додала је Ана Дабовић.

Репрезентација је на Златибору одиграла једну утакмицу затвореног типа са Црном Гором и победила са 72:40. До Еуробаскета, где је у групи са Грчком, Француском и Словенијом, припремаће се у Београду. Први циљ на првенству је пласман у првих пет и одлазак на Светски куп, а ни медаља, па и она најсјајнија, није нереална жеља. **М.Јевремовић**

Медаља у бацању чуња за Александра Радишића

Александар Радишић освојио је бронзану медаљу на атлетском Првенству Србије за особе са инвалидитетом, одржаном у Београду. Чајетинац који се такмичи у дисциплини бацање чуња (Ф-51) дошао је до прве медаље ове године, а укупно друге од када се са стоног тениса преоријентисао на атлету. Претходне године дошао је до бронзе на Светском купу у Швајцарској.

–Остварио сам хитац од 25.5 метара. С једне стране сам задовољан, медаља је потврда доброг рада на припремама, али са друге нисам, јер дужина хица није задовољавајућа, пошто је мој лични рекорд 27.93 метара. Доста фактора је утицало, имао сам здравствених проблема, вожња је била исцрпљујућа, а понајвише је сметао јак плусак. Киша је за мене била нови моменат, нисам се припремао за то, тако да ме лепак који користим за чуњ није добро служио – каже Радишић. **И. Ј.**



**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ћира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Џелебчић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина



Захвалница клубу „Златибор” за исписивање историје чајетинске кошарке

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић, угостио је уочи првوماјских празника руководство и кошаркаше КК „Златибор“ Чајетина, поводом историјског успеха који су постигли. Пласманом у најјачи ранг српске кошарке, КК «Златибор» остварио је највећи успех у скоро четири деценије дугој клупској историји, а Чајетина је тиме први пут добила прволигаша у колективном спорту.

Историјски резултат осигуран је победом у гостима у Бољевцу, у 24. колу Друге мушке лиге Србије, а потврђен и прослављен у Чајетини, када је на опроштају од своје публике за ову сезону савладана „Јагодина”.

Председник Стаматовић се захвалио спортистима и руководству клу-



ба и том приликом капитену екипе уручио захвалницу у име општине Чајетина.

– Улазак у Кошаркашку лигу Србије је историјски успех за КК „Златибор“. Желео бих да честитам играчима, стручном штабу, спонзорима, навијачима и свим људима који су подржали вашу борбу на путу ка успеху. Ово је резултат вредан пажње, не само за кошарку у Чајетини, већ и за Србију. Верујем да ово представља само први у низу успеха који су пред вама. У име Општинске управе желим вам пуно успеха и среће у будућем раду и такмичењима – рекао је Стаматовић у свом обраћању кошаркашима.

Кошаркашки клуб „Златибор“ узвратио је пригодним поклоном, па је тако Милану Стаматовићу уручена златна медаља и дрес са његовим именом. Председник КК „Златибор“ Рајко Пелверовић, захвалио се председнику општине и њеном руководству на подршци. –Захваљујем се локалној заједници јер је подржавала и помагала нашу намеру како ове тако и претходних година, као и свима који су препознали и подржали ову нашу борбу у историјском успеху кошарке у Чајетини – истакао је Пелверовић. Након пријема у општини Чајетина, одржана је и Свечана седница клуба на којој су додељене захвалнице колективима и појединцима који су дали свој допринос у остваривању резултата КК „Златибор“. Потом је славље настављено на свечаној прослави.

Зоран Тодоровић нови тренер КК „Златибор”

После великог и заслуженог славља у КК «Златибор» вредно се ради и припрема за старт у Кошаркашкој лиги Србије. У тај ранг клуб улази с новим тренером. О томе је након последњег састанка Управни одбор клуба издао следеће саопштење: „Анализирајући шта је све потребно за успешно такмичење у највишем рангу и у жељи да клуб настави са успесима и у јачој конкуренцији, чланови руководства клуба су једногласно за тренера првог тима изабрали Зорана Тодоровића, селектора универзитетске селекције Србије и садашњег тренера КК «Смедерево».



Тодоровић је селектор универзитетске селекције Србије, о формирању тима кад се нови тренер врати из Денвера где води кошаркашки камп

Разговори око формирања тима са новим тренером биће обављени чим се Тодоровић врати из Денвера, где води камп који је Кошаркашки савез Србије организовао за најталентованије играче српског порекла који играју у Америци. Управни одбор Кошаркашког клуба 'Златибор' из Чајетине још једном се захвалио Душану Радовићу на великом доприносу историјском успеху овог клуба. “

Навијачи и љубитељи кошарке са великим нестрпљењем очекују у наредном периоду и информације о евентуалним појачањима и саставу тима у новој сезони.

И. Ј.

М. Ј.